Nr 14
JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

48 PAGINA'S

CLIFTON IN NEW YORK

Lees het tekenverhaal van Raymond Macherot op pagina 4.

pagina's 48 PAGI

HET SUPER-KUIFJE IS FANTASTISCH! SCHRIJVEN ONZE LEZERS

IEDERE dag ontvangen wij van onze lezers een heel pak brieven met felicitaties en aanmoedigingen. Alle lezers van « Kuifje » hebben begrepen dat wij ons blad — d.w.z. hun blad — met hun medewerking willen maken. Zij weten dat wij met hun suggesties en hun oordeel steeds in de mate van het mogelijke rekening houden. Wij danken alle lezers die ons geschreven hebben van harte !

Wie ons nog niet heeft geschreven, doet dit vandaag nog. Wij maken van de gelegenheid gebruik om te melden dat er weldra nieuwe rubrieken in « Kuifje » zullen gepubliceerd worden. Wij kondigen ook thans reeds een nieuwe sportrubriek aan, waaraan jullie pret zullen beleven en die speciaal voor jullie geschreven wordt door een groot kampioen. Neen, meer verklappen wij vandaag nog niet !

Hierbij dan enkele uittreksels uit brieven van onze lezers en ook een paar kiekjes die ons gestuurd werden.

Leve Kuifje

Kuifje

DRIE BROERS

WIJ zijn drie broers en wij lezen alle drie « Kuifje » even graag. De oudste is met de verzameling begonnen en papa heeft al de « Kuifje's » voor ons mooi ingebonden. Hier zijn we dan gekiekt met onze stapel « Kuifje's » ! Wij vinden het nieuwe « super-Kuifje » van 48 pagina's fantastisch mooi en zeer interessant ! »

M. DE ROO

48 P

HOERA VOOR KUIFJE !

WAT is ons blad fraai geworden en wat voor lectuur ! Thuis vindt iedereen dat « Kuifje » veel verbeterd is. Onze beste wensen voor de toekomst van « Kuifje » ! »

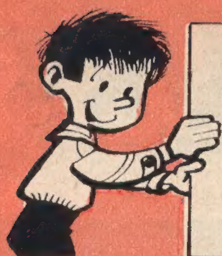
Karel MOELANTS

48 PAGINA'S

Beste Kuifje,

Bravo voor je prachtig nummer van 48 pagina's. Het is sensationeel ! Feliciteer al je medewerkers en vooral Globul... Feliciteer Globul alleen, want hij is zonder twijfel de beste medewerker van het blad ! Eerlijk gezegd, men mag een kruis zetten over 47 pagina's om de enige bladsijde waarop Globul staat goed tot haar recht te laten komen ! Globul, dat is een reuzekerel ! Een kleine lezer die "Kuifje" koopt alleen maar voor Globul.

P.S. LEVE GLOBUL !!!

STEEDS TROUW AAN KUIFJE

IK dank je hartelijk voor het nieuwe « Kuifje » en zend hier groeten en felicitaties aan al de medewerkers, de schrijvers en de tekenaars van het supernummer ! »

Jozef MATTHIJS

OOK DE KLEINTJES LEZEN « KUIFJE » GRAAG

Hier zie je C. Gahide, uit Watermaal, die verdiept is in de lectuur van « Kuifje ».

Deze foto ontvingen wij uit Nicosia, op Cyprus.

DIT is mijn zoon, zo schrijft mevrouw M., uit Nicosia op Cyprus, gekleed als musketier. Hij en zijn zus zijn geabonneerd op uw blad en lezen het steeds met de grootste belangstelling van de éérste tot de laatste pagina. Ikzelf ben Belgische maar mijn man is Cyprioot. Wij houden veel van « *Kuifje !* »

GROETEN AAN GRAPJAS GLOBUL !

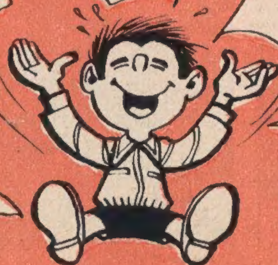
BRAVO voor het Super-Kuifje van 48 pagina's, aldus schrijft ons Jean-Marie B., uit Gent. Ik hoop dat het Super-Kuifje veel succes heeft. Ik van mijn kant wens u dit succes van harte. Ik feliciteer al de tekenaars en al de medewerkers van uw blad en... ik groet van harte die grapjas van een Globul. Ik mag hem graag ! »

VOLLEDIG GESLAAGD !

HET nieuwe « Kuifje » heeft mij, eerlijk gezegd, overrompeld. Het tekstgedeelte met foto's is prima. Uw opzet mag volledig geslaagd genoemd worden. Veel sukses met de toekomstige afleveringen van « Kuifje » !

Frans KEYSPER

WIJ HEBBEN OOK EEN SCHILDER !

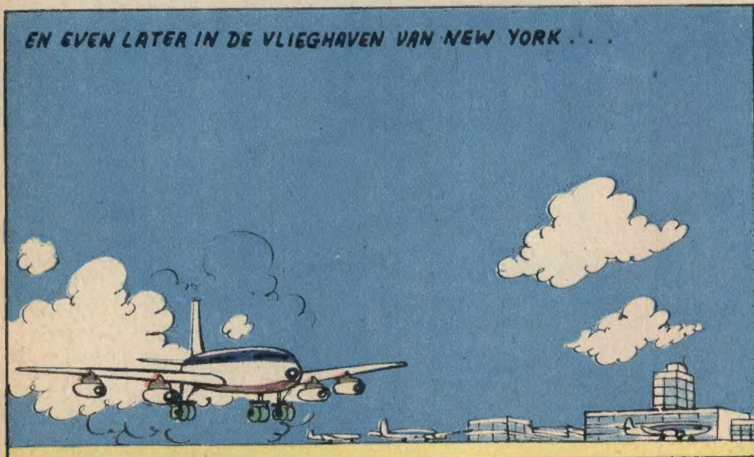
DEZE foto werd ons gestuurd door Jean Kazmierski, die reeds puik schildert. Op de foto zie je hem terwijl hij werkt aan zijn doek « Sneeuwwitje en de zeven dwergen ». Om het decor te schilderen zwierf hij uren door het bos om de bomen en de dieren te bestuderen. Jean houdt veel van zijn lijfblad « Kuifje » !

CLIFTON IN NEW YORK

door Raymond Macherot

Generaal Pancho Poncho, ex-dictator van San Mirador, moest de wijk nemen. Hij zoekt onderkomen in New York...

(Wordt voortgezet.)

AVONTUUR TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

Marktdag te Sarajevo. Een vrachtwagen snijdt een groene Willys eensklaps de weg af...

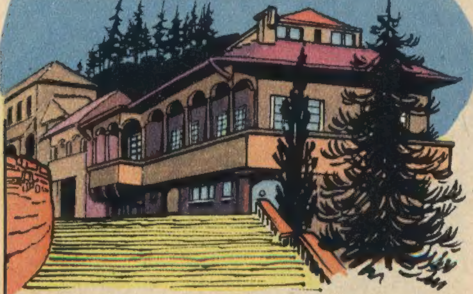

(Wordt voortgezet.)

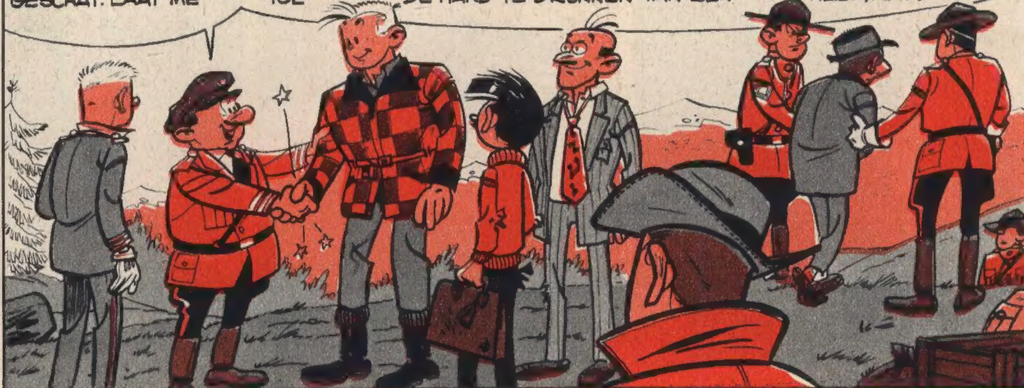

DE HAAIEN VAN DE RING

Een avontuur van

Rock Derby . heeft Merry Madgun een flinke ranseling

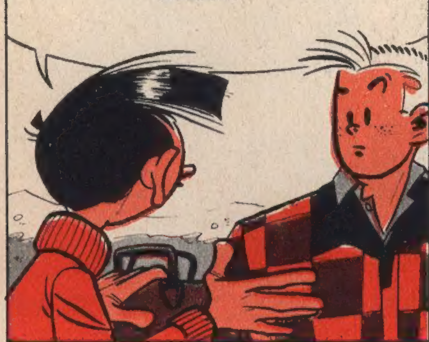

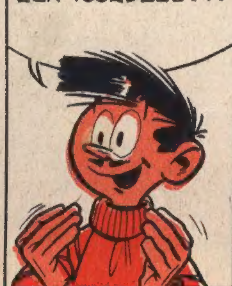

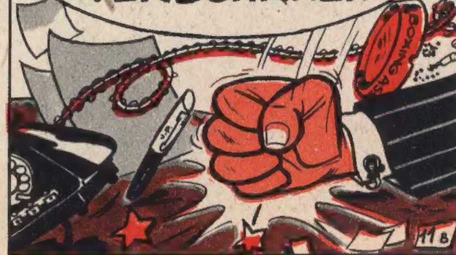

EN NU EEN BELANGRIJK DETAIL: JE KENT MISSCHIEN HET ONAFHANKELIJK WEEKBLAD VAN MINIVILLE "THE CLARION". DIREKTEUR, EIGENAAR, HOOFDREDAKTEUR: TIM TORONTO, UW DIENAAR. NEEN, "THE CLARION" IS GEEN ZEER GROTE KRANT, MAAR VERTELT DE WAARHEID EN ALLEEN DE WAARHEID! ZE SCHRIKT ER NIET VOOR TERUG DE GROOTSTE SCHURKEN AAN TE VALLEN, EN **JOE PUMA** IS EEN VAN DEZE SCHURKEN. HIJ IS EEN "MATCHMAKER", EEN ORGANISATOR VAN BOKSMATCHEN. DAT ZOU HELEMAAL NIET ERG WEZEN INDIEN PUMA EERLIJK WAS, MAAR HIJ GEBRUIKT NIETS ANDERS DAN TRUCJES. HIJ INTIMIDEERT DE BOKSERS DIE WEIGEREN ZIJN BEVELEN UIT TE VOEREN. HIJ IS DE TERREUR VAN DE SPORTWERELD EN HIJ WORDT GEHOLPEN DOOR EEN HANDVOL BANDIETEN DIE VOOR NIETS TERUGDEINZEN. MORGAN, EEN OUD-SCHEIDSRECHTER EN SLACHTOFFER VAN DE BENDE VAN PUMA, IS ER IN GESLAAGD RAPPORTEN TE ONTFUTSELEN DIE KLAAR EN DUIDELIJK BEWIJZEN TOT WELKE VRESELIJKE DINGEN DIE HEREN IN STAAT ZIJN. NU ZAL "THE CLARION" DIE VERSLAGEN OP DE EERSTE PAGINA PUBLICEREN. PUMA HEEFT DIT WILLEN VERHINDEREN EN MERRY MADGUN GEËNGAGEERD OM MORGAN NAAR DE ANDERE WERELD TE HELPEN... MAAR GELUKKIG HERKENDE MORGAN DE SCHURK TIJDIG. HO HET SCHEELDE GEEN HAAR... EN HET IS THANS OOK EEN BEETJE AAN JOU TE DANKEN, DAT DE EERLIJKE BOKSERS ZULLEN BEVRIJD ZIJN VAN DE "HAAIEN VAN DE RING"!

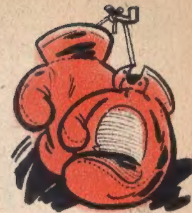

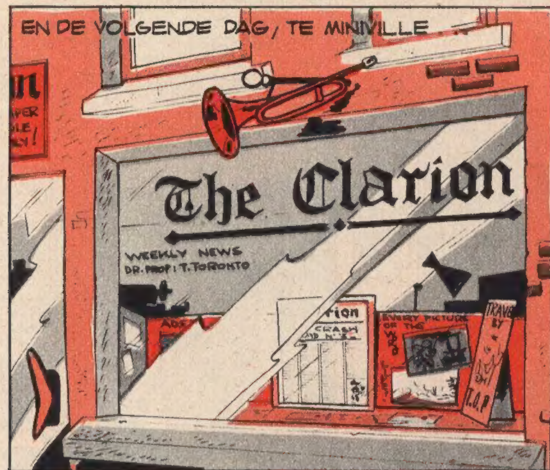

ROCK DERBY

Door Greg

...egeven. Deze laatste verkiest het zich over te geven...

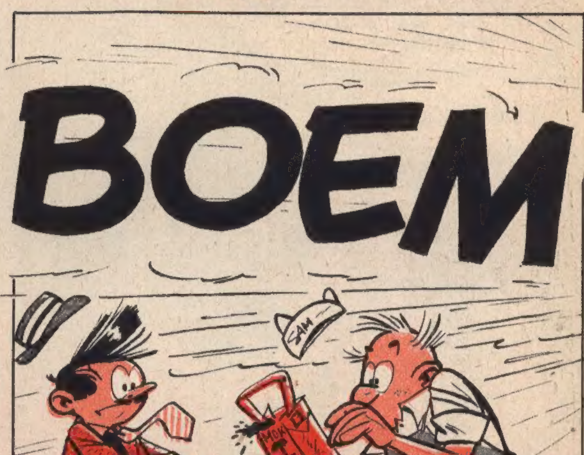

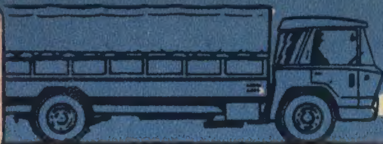

(Wordt voortgezet.)

TOCHT DOO

Benjamin Vaillant zoekt zijn neef Michel. Hij staat

R DE NACHT

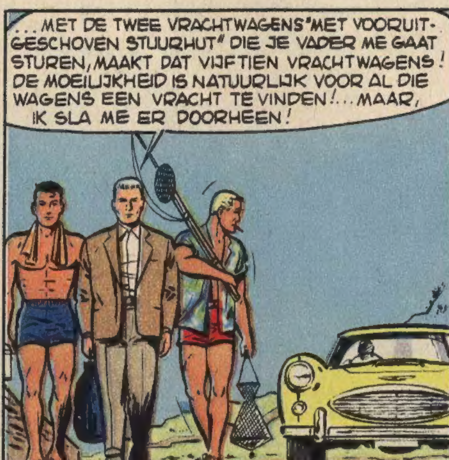
an de rand van het water en hoort stemmen...

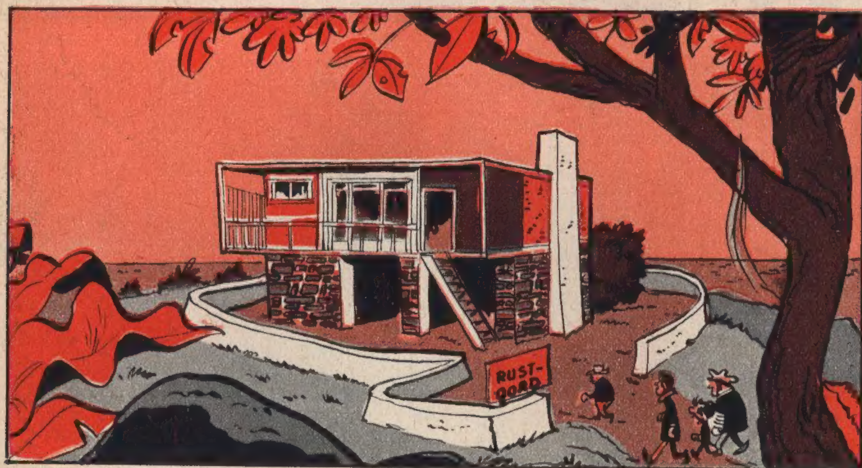
(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

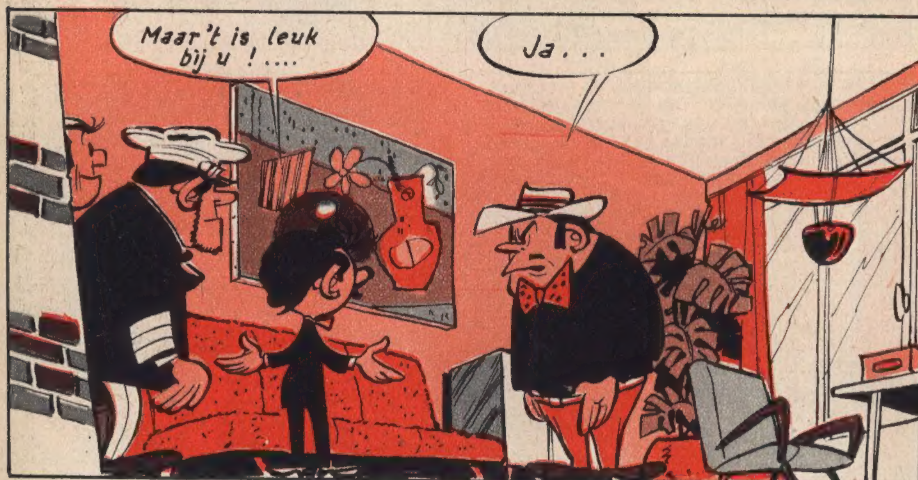

De wonderbare tocht van

De twee bandieten zoeken hun chef en diens buit op een eenzaam

SIGNOR SPAGHETTI

...eiland. Op dit eiland zullen zij Spaghetti achterlaten...

DOOR ATTANASIO ✱ SCENARIO: GOSCINNY

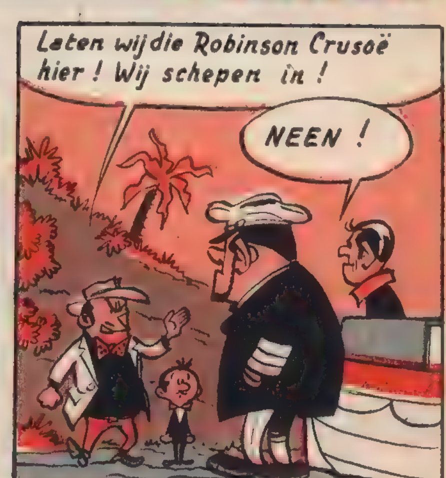

(Wordt voortgezet.)

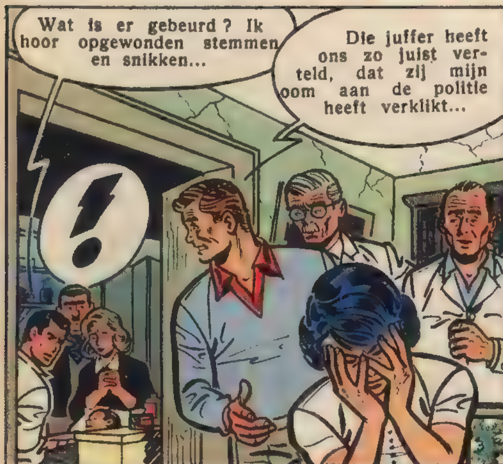
Het geheim van JIMMY

Juffrouw Mathieu, de trouwe assistente van prof Jouvray, heeft

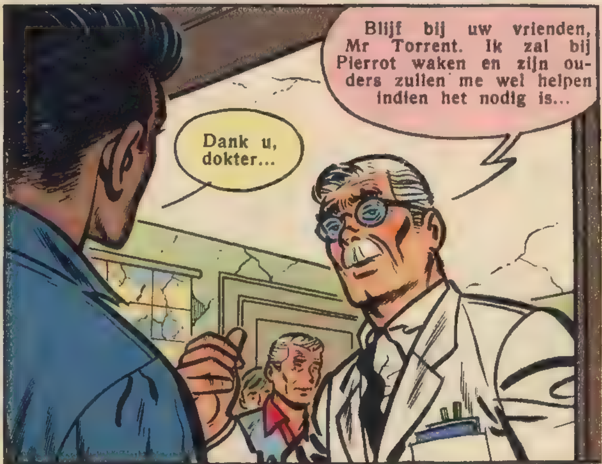

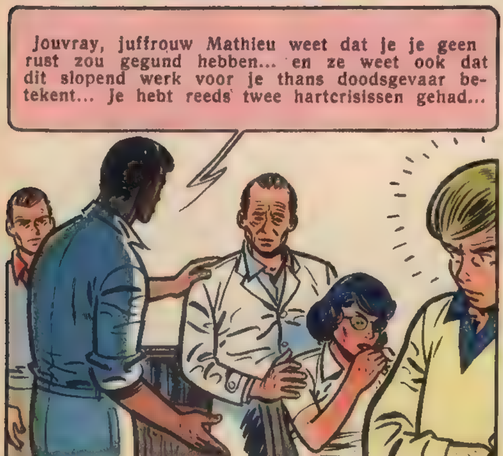

TORRENT door Raymond Reding

verklaard dat zij de professor aan de politie verklikt heeft...

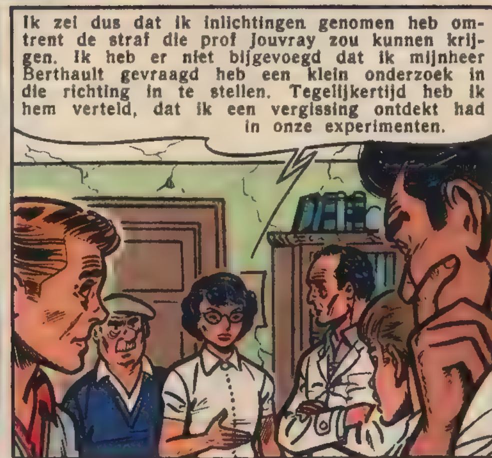

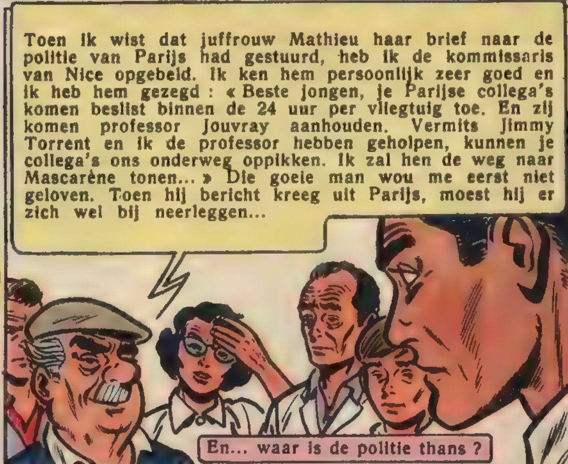

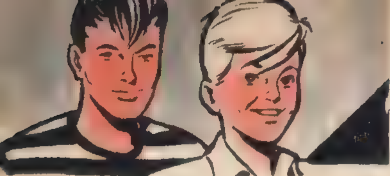

(Wordt voortgezet.)

M. VINCENT, VRIEND DER ARMEN

HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

Ralsky heeft een scherp gehoor...

SSIER

Pat en Tom zijn binnen gedrongen in een geheime fabriek waar Ralsky en zijn handlangers een vreselijk wapen maken...

CENARIO : J. EN F. GALL

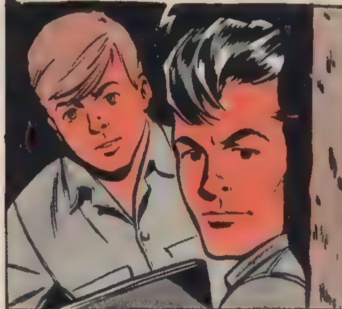

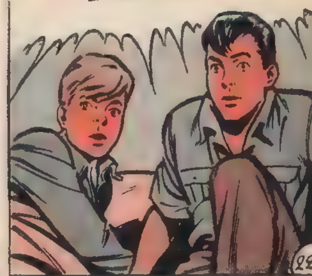

(Wordt voortgezet.)

De Avonturen van Bonux-Boy
De Schat van Bonux-Boy

DOOR Benoît

SUSKE EN ZIJN BENDE WILLEN ZICH MEESTER MAKEN VAN DE SCHAT VAN BONUX BOY... MAAR BONUX BOY HEEFT HUN PLANNEN VERIJDELD DOOR DE HUT LANGS EEN GEHEIME DEUR TE VERLATEN... DE BENDE VAN SUSKE VALT AAN.

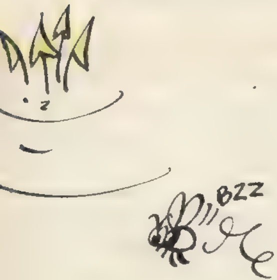

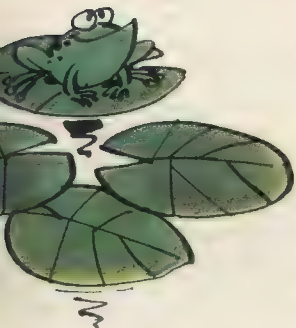
Een wandeling met oom Jan

DE KIKKER

DIE ONBEKENDE...

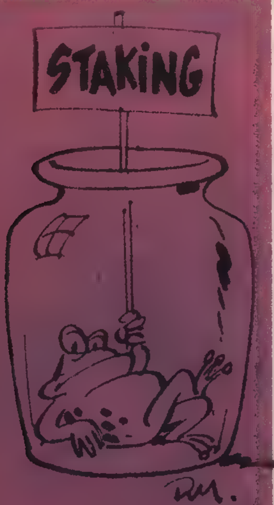

ZO even las ik in een krant een bericht dat me helemaal niet bevalt. Het is afkomstig uit San Francisco in de Verenigde Staten. En ziehier wat het vertelt : het groot kampioenschap voor hoogspringen heeft plaats gehad in Californië... Mooi ! Maar weet je ook wie er daar gesprongen heeft ? Kikkers ! Ja wel, kikkers ! Een kikker uit Californië, Two Snap, heeft de prijs gewonnen met een sprong van 4 m 81. Tweede werd zijn landgenoot Snikky Legs met een sprong van 4 m 19. De Europese concurrenten, aldus het bericht, zijn niet veel waard. Een Italiaanse kikker, Milano geheten, kon niet hoger dan 2 m 19 en de Hollandse, Jumping, sprong slechts 1 m 29 !

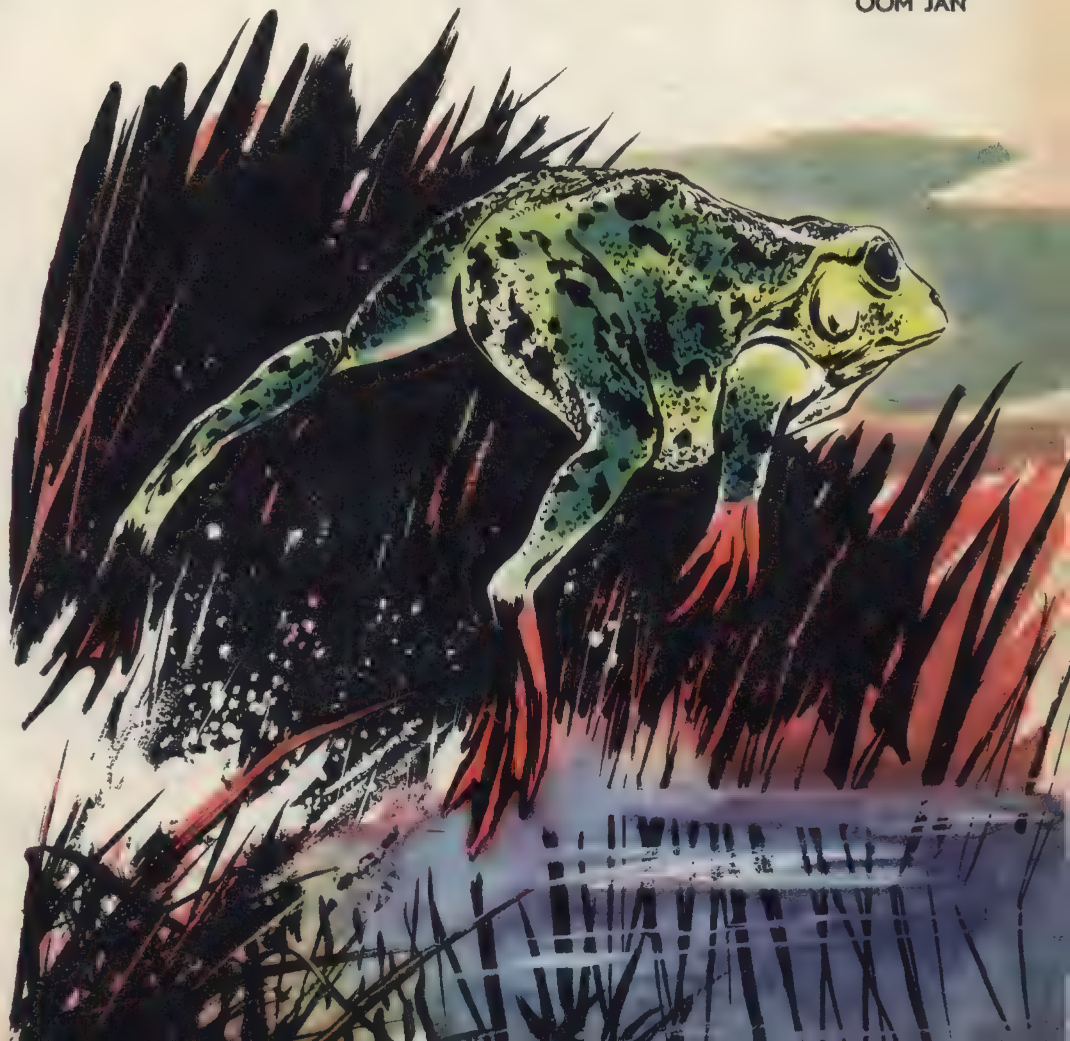
Op gevaar af voor een aftandse grijsaard te worden versleten, herhaal ik : « Dat bevalt me niet ! » Dit klein bericht zal me echter toelaten de kikker te rehabiliteren. Zie je, men houdt over het algemeen niet veel van de kikker. Er zijn zelfs mensen die er van walgen. Ik kan niet zeggen dat ie mooi is met zijn uitpuilende ogen, een mond die tot aan de oren reikt, een glibberige huid en een kop die, zonder hals, direct op het massieve lichaam rust. Zijn twee achterste poten zijn bijna zo lang als de rest van zijn lichaam. De kikker is nochtans een braaf diertje. Ik zeg niet dat hij zelfs geen vlieg kwaad zou doen... want met vliegen moet hij zijn maag vullen ! Met zijn lange soepele tong kan hij die op grote afstand vatten en binnen zwelgen !

Er zijn honderden soorten van kikkers. Bij ons vindt men overal de groene kikker, die steeds in het water woont of nabij vijvers, en de bruine kikkers die zich tevreden stellen met vochtige weiden. Je mag kikkers niet verwarren met padden, al gelijken ze wel op elkaar. Het zijn beiden betrachiërs (Kikvorsachtigen). Ze zijn nuttig voor de landbouw. De padden leven echter niet in het water maar op vochtige grond. Hun achterste poten zijn korter, ze springen niet zoals de kikkers. Ik zou veel eer zeggen dat ze gaan. Hun huid is niet glad maar puistig. Verder heeft de pad nog andere kenmerken die niet overeenstemmen met die van de kikker. Laten we zeggen dat ze kozijns zijn.

OOM JAN

De kikker is zeer gulzig, maar kan ook vasten indien het moet. In aquariums waar men tracht de kikkers te kweken heeft men vastgesteld, dat zij gedurende lange periodes in hongerstaking kunnen gaan.

LEO VERBURGT

NAAR ROME ME

De favoriet van het publiek blijft trouw aan eigen idealen!

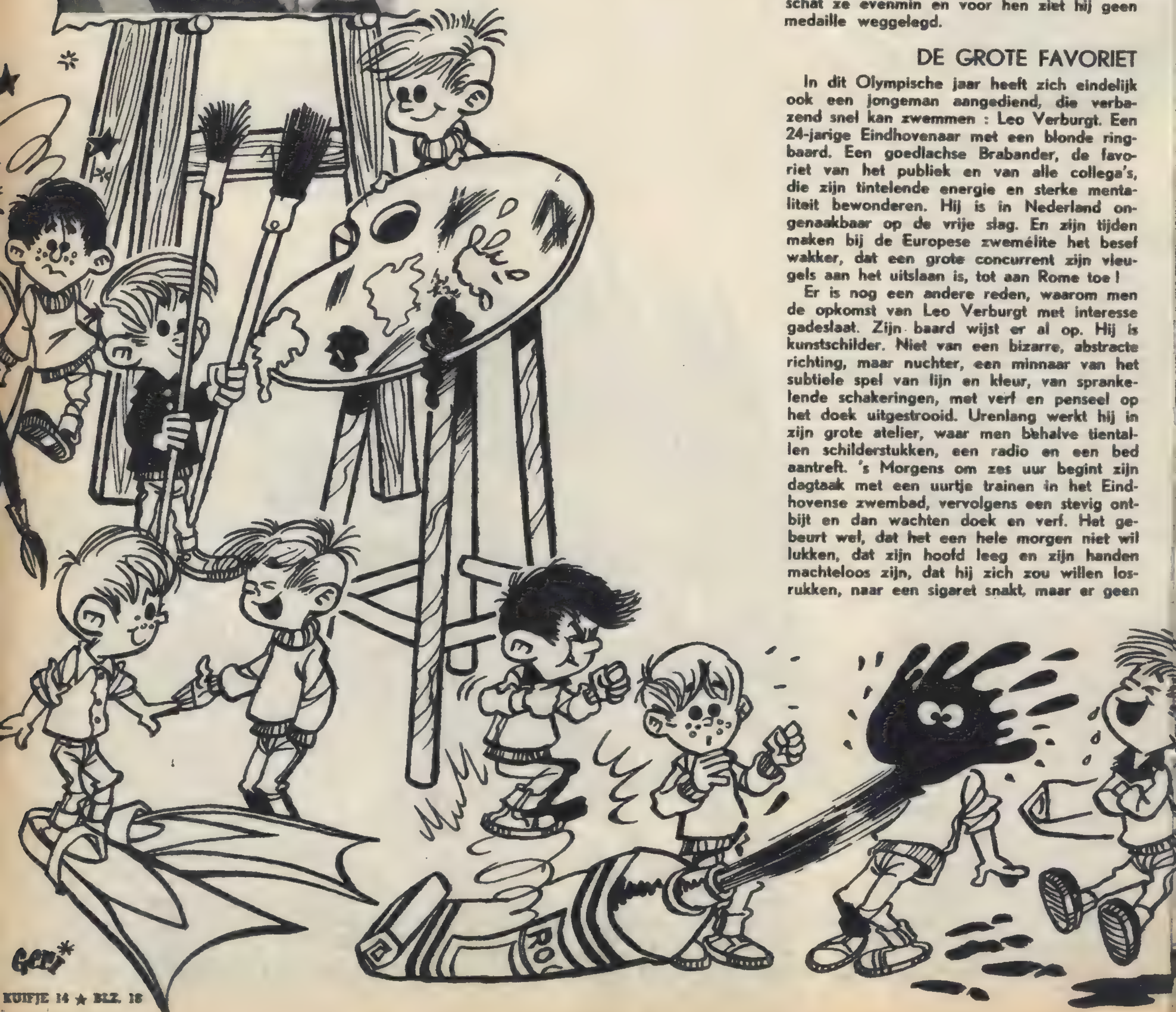
In de Nederlandse zwemwereld zijn de meisjes oppermachtig. De talenten schieten als paddestoelen uit de grond. Wanneer een van de jongedames als 20- of 21-jarige de top moet prijsgeven, staan haar opvolgsters al met bonzende harten op de startblokken : ongeduldige meisjes van 14, 15 jaar, kinderen nog, maar zo vlug als water en belust op records, op razendsnelle tijden in de overwinnende sfeer van een rumoerig zwembad. Ada den Haan, Ria van Velsen, Cockie Gastelaars, Corrie Schimmel, om er een paar te noemen, zij geven een gouden glans aan het vaderlandse zwemprestige, er van bewust, dat na hen de draad van successen geen moment zal afbreken.

EEN sportkenner hoeft dan ook niet lang na te denken, wanneer men zijn oordeel vraagt over de Nederlandse vooruitzichten bij de Olympische Spelen. « In Rome moeten wij het van onze meisjes hebben, van de zwemsters. Als zij Australië verslaan, wordt het goud, kunnen zij dit niet, dan mag men op een tweede of derde plaats rekenen. « De insider onderschat de Nederlandse atleten niet, noch de hockeyers of de wielrenners. Maar hij overschat ze evenmin en voor hen ziet hij geen medaille weggelegd.

DE GROTE FAVORIET

In dit Olympische jaar heeft zich eindelijk ook een jongeman aangediend, die verbazend snel kan zwemmen : Leo Verburgt. Een 24-jarige Eindhovenaar met een blonde ringbaard. Een goedlachse Brabander, de favoriet van het publiek en van alle collega's, die zijn tintelende energie en sterke mentaliteit bewonderen. Hij is in Nederland ongenaakbaar op de vrije slag. En zijn tijden maken bij de Europese zwemélite het besef wakker, dat een grote concurrent zijn vleugels aan het uitslaan is, tot aan Rome toe !

Er is nog een andere reden, waarom men de opkomst van Leo Verburgt met interesse gadeslaat. Zijn baard wijst er al op. Hij is kunstschilder. Niet van een bizarre, abstracte richting, maar nuchter, een minnaar van het subtiele spel van lijn en kleur, van sprankelende schakeringen, met verf en penseel op het doek uitgestrooid. Urenlang werkt hij in zijn grote atelier, waar men behalve tientallen schilderstukken, een radio en een bed aantreft. 's Morgens om zes uur begint zijn dagtaak met een uurtje trainen in het Eindhovense zwembad, vervolgens een stevig ontbijt en dan wachten doek en verf. Het gebeurt wel, dat het een hele morgen niet wil lukken, dat zijn hoofd leeg en zijn handen machteloos zijn, dat hij zich zou willen losrukken, naar een sigaret snakt, maar er geen

T ZWEMPAK EN PALET

een opsteekt. Soms wordt hij midden in de nacht wakker, schiet haastig hemd en broek aan en staat urenlang aan de ezel, eensklaps geïnspireerd en dankbaar voor de stilte van de nacht.

TROUW AAN EIGEN IDEALEN

Door geen duimbreed opzij te gaan, door vast te houden aan eigen idealen is Leo Verburgt een man geworden, die men respecteert. Niet alleen als zwemmer, ook als schilder. Na een paar jaar middelbare school wist hij zich onder moeilijke omstandigheden te bekwamen in de schilderkunst, geholpen door vaklieden als Charles Eyck, Nicholas en Harry Kohlen. Een paar militaire dienstjaren in Nieuw-Guinea konden zijn animo voor het kunstenaarsbestaan niet doven, hoewel pessimisten hem talloze voorbeelden van « mislukten in het vak » wisten te noemen. « Ik wil geen kunstenaar worden, zoals jullie misschien denken », barstte Leo soms nijdig los. « Ik wil alleen mijn hobby uitleven, schilderen en in mijn vrije tijd zwemmen. Is dat geen prachtige combinatie ? »

De jonge Eindhovenaar vulde de sport aan met het werk en omgekeerd. Zijn kunstbroeders begrepen hem niet; zij zagen Leo niet in hun café's, hij praatte nooit veel, werkte alleen maar, als een ezel. Verburgt legde zijn ziel in de portretten, de landschappen en de begrippen, die hij op het linnen vorm gaf. Zijn atelier kwam steeds voller te staan. Rijen dik leunden de stoffige lijsten tegen felgekleurde muurschilderingen. Hij verkocht niet veel; het plaatselijke museum wilde meer abstracte werken. « Doe het eens anders », zeiden de heren, « je moet de tijd aanvoelen, jongen. » Leo balde zijn vuisten, hield nog net een dodelijk antwoord terug en begon opnieuw te werken. Was Rembrandt ook niet verguisd, omdat hij de wens van zelfvoldane lieden negeerde ? Verburgt is geen Rembrandt, maar Rembrandt kon ook niet zo goed zwemmen ! Dat, zijn sport, betekende voor Leo de stimulans, de injectie, die hem in dubbel opzicht boven water hield. Hij schilderde door, gaf talloze doeken weg — als je het mooi vindt mag je het hebben — en verkocht op de duur ook genoeg om behoorlijk van te leven. Zijn collega's bleven hem missen in hun stamkroegen, maar langzamerhand won hij hun sympathie. De Spartaanse wijze, waarop hij in hun ogen een edele kunst beoefende en daarbij ook nog een zwemcrack werd, wees naar iets bijzonders, iets onbegrijpelijks : dat kon alleen een persoonlijkheid opbrengen.

EINDELIJK EENS NIET VOOR DE MEISJES !

Het vorige seizoen deed Verburgt de nationale records achter elkaar sneuvelen en onttroonde bijvoorbeeld een gerenommeerd afstandszwemmer als Herman Willemse. Een van de hoogtepunten van dit seizoen vormden zijn overwinningen tijdens op 31 januari j.l. gehouden wedstrijden in Bremen. Zijn naam werd in de Duitse kranten met kapitale letters vermeld. Want hoe won Leo deze races ? Hij ranselde door het water, in voortreffelijke cadans, zijn armen leken molenwieken, zijn benen veren, die spanden en ontspanden, krachtig en soepel. Op de 400 meter maakte hij een tijd van 4.34.9, vijf volle seconden beneden het nationale record. Ook zijn 2.7.5 op de 200 meter was een nieuw record. Het Duitse publiek applaudisseerde geestdriftig, « eindelijk eens niet voor de meisjes », glimlachte Leo. Hij gunt het zijn vrouwelijke landgenoten best, dat ze meestal de voorsten zijn. hij is er even blij mee als iedereen, maar het is begrijpelijk, dat hij het sterke geslacht graag wat meer in tel ziet komen. « Zij behoeven geen wereld- of Europese records te breken, als het maar in de buurt komt. » Verburgt zelf is al op de goede weg. Met Wieger Mensonides, de man van de schoolslag, zorgt hij voor opvallende prestaties.

Nu bereidt de kunstschilder zich voor op op « Rome ». Niet zoals in Australië, Japan of Amerika, met dokters aan de kant voor controle van de ademhaling, de slag, enz., maar samen met zijn trainer, die op de chronometer let en wat praktische aanwijzingen geeft. Leo wil niet « geleid » worden op een manier, die hem uit studiefilms is bijgebleven. « Alles moet tegenwoordig zo machinaal gaan ! Dat is geen sport. », zegt Leo en hij meent het. Het zijn woorden, die men ook hoort uit de monden van bekrompen mannetjes, als ze met de krasse veranderingen op het gebied van de sport en haar beoefening geen raad meer weten, maar de blonde Eindhovenaar heeft in zijn fel-blauwe ogen iets oprechts, waardoor men gelooft, wat hij zegt.

« En nu trainen voor de Spelen. » Leo wil persé uitverkoren worden voor de reis naar de Italiaanse hoofdstad en daar vooral op de 400 meter een goed figuur slaan. Hij heeft een redelijke kans op een finale-plaats. Er komen acht zwemmers in de eindstrijd aan de start, waarschijnlijk uit Japan, Australië en de Verenigde Staten elk twee; de rest is voor de Europeanen « beschikbaar ». Zo stelt Leo zich ongeveer de indeling voor.

De sympathieke Nederlandse zwemmer wil zich niet op eenzelfde niveau plaatsen als de cracks uit andere werelddelen. Maar hij bezit de capaciteiten om nog veel sneller te worden dan op dit moment. Hij gaat trainen, dat de stukken er af vliegen. Misschien dat zijn schilderswoede er onder zal lijden, maar « Rome » is thans voor hem belangrijker dan het dagelijks brood.

B. de GRAAF

BIJ DE FOTO'S :

Vermoeid, maar glimlachend na zijn overwinning op de 400 meter in het zwembad te Bremen. Leo Verburgt heeft weer een nationaal record scherper gesteld.

Leo Verburgt, de kunstschilder, in zijn atelier, waar men behalve verf en penselen ook een zwembroek kan vinden.

1

«AAN DE GRENZEN

de dramatische avonturen van een kleine prins

1. - De laatste trein die uit Haserabad vertrok wordt letterlijk stormenderhand door de beangstigde Indiërs genomen.

2. - De zoon van de Maharadja woonde in dit mooie paleis, stralend wit onder een blauwe hemel.

3. - Kapitein Scott (Kenneth Moore) heeft opdracht gekregen de zoon van de Maharadja in veiligheid te brengen... Maar hij en zijn mannen, door de Indische Mohammedanen omringd, moeten hun rijdieren achterlaten en te voet verder gaan.

4. - De godsdienstoorlog is in Indië losgebarsten : de Mohammedaanse rebellen bestormen de stad Haserabad, bevolkt met Hindoes en verdedigd door de Engelse troepen.

5. - De Engelse gouverneur buigt voor het prinsje dat, nu zijn vader dood is, een belangrijke rol zal moeten spelen. Hij is de politieke en godsdienstige leider van miljoenen Hindoes. Rechts van de prins, de Amerikaanse gouvernante.

5

Deze mooie kleurenfilm is spannend van het begin tot het einde (en de vertoning duurt bijna twee en half uur). « Aan de Grenzen van Indië » is beslist één der beste avonturenfilms die we sedert lange tijd gezien hebben. Laten we er onmiddellijk aan toevoegen dat het hier gaat om een vertoning voor de pers. Wanneer deze film in de bioskopen van onze steden en dorpen zal verschijnen, weten we op dit ogenblik nog niet.

Voor hen die zich aan de technische nauwkeurigheden interesseren, vermelden we dat het om een film van de Rank Maatschappij gaat, die gemaakt werd door J. Lee Thompson met de sterren Kenneth Moore, Lauren Bacall en Herbert Lom, die in deze film alle drie bewonderenswaardig goed spelen.

De geschiedenis speelt zich af in 1907, toen Muzelmaanse volksstammen uit het Noord-Westen van Indië in opstand kwamen tegen de Hindoes. De opstand groeide uit to een ware godsdienstoorlog. En zoals alle godsdienstoorlogen steeds en overal geweest zijn, was ook deze bloedig en meedogenloos. Ziehier dan de inhoud van de film.

Een maharadja die over een groot aantal Hindoes regeert vraagt de Engelsen (die op dat tijdstip meester waren van dit oneindige land) zijn zoontje van vijf jaar onder hun hoede te nemen, want hij weet, dat zijn leven bedreigd wordt. Deze taak wordt toevertrouwd aan kapitein Scott, die zich zo goed mogelijk van zijn opdracht kwijt, in een land dat reeds te vuur en te zwaard werd gezet.

Als hij met het prinsje en diens Amerikaanse gouvernante te Haserabad aankomt, hoort Scott dat de laatste trein de vorige dag vertrokken is... weldra zal de stad bezet worden door de vijandelijke troepen, die

Kom mee naar pagina 28

2

3

VAN INDIE»

4

BAAN VRIJ

IN DE PIEPZAK...

ZIEZO, DAT IS DAN WEER ACHTER DE RUG! IK BEN GESLAAGD VOOR MIJN EXAMEN EN WERD GEENGAGEERD DOOR DE CHEF. HIJ ZEI: "BOB, IK GEEF JE DE BAAN VRIJ, D.W.Z. IK GEEF JE TWEE BLANCO PAGINA'S IN ONS WEEKBLAD. ZORG DAT JE ER IETS GOEDS VAN MAAKT!"

Ik ben er dadelijk met mijn fototoestel op uit getrokken, maar ik moet het eerlijk bekennen, het begin was eerder pijnlijk. Ik moest drie vedettes fotograferen. Alles verliep glad. Met mijn flash fusilleerde ik de drie vedettes, maar toen ik mijn cliché's wou ontwikkelen, stelde ik tot mijn ontzetting vast dat ik geen film in mijn toestel had gestoken!

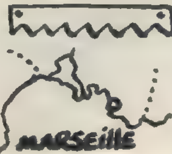
Hier zie je het resultaat van mijn werk.

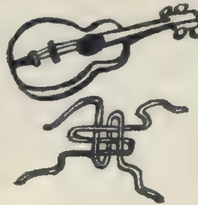
A

HOE moet ik nu de gefotografeerde vedettes herkennen? Het is eenvoudig... Luister goed:

1) Hij is beroemd om zijn...
Hij werd geboren te...
Hij vertolkte talrijke succesrollen en was o.m. Hector, Bernabé, Boniface, Don Camillo, Honoré, Adrien...

2) Deze vedette speelt...
Hij is de uitvinder van de...
Hij heeft dezelfde voornaam als een beroemd Frans schrijver en acteur die nog niet zo lang geleden overleed...

3) In zijn naam komt het woord suiker voor.
Met zijn vuisten won hij titels.
Hij danste ook wel eens en naar het schijnt lang niet zo kwaad!

B

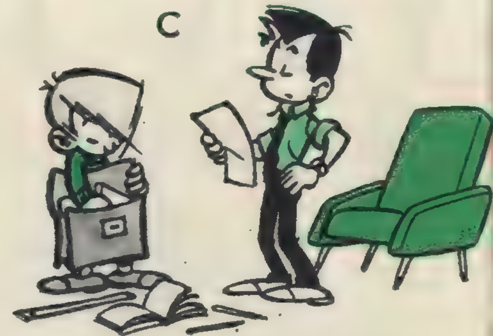
MIJN eerste dag bij « Kuifje » begon dus eerder slecht. De chef was niet tevreden over mijn fotoreportage en stuurde me de straat op met de woorden: « Breng me een snapshot mee dat sensatie zal maken! En zie wat ik heb meegebracht...

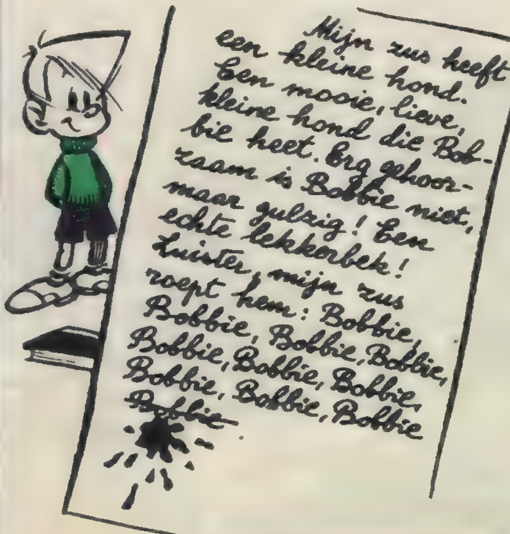

— Wat betekent dat? Ik kan er kop noch staart aan krijgen! Als fotograaf ben jij geen duit waard! brulde de chef.
En jij, weet jij wat er op mijn foto staat?

'S Middags heb ik me een beetje rust gegund. Niets is beter voor de gezondheid dan een heerlijke siësta. Ik was dus ingedut toen Bobke, mijn neefje, binnenkwam om me over zijn moeilijkheden op school in te lichten. Hij moest een opstel maken met als titel « Beschrijf een kleine hond in veertig woorden ».

C

Bobke vroeg me ook of ik zijn huiswerk wou verbeteren:

1. Lodewijk XI sloot kardinaal de Richelieu op in een hok?
2. De gezellen van d'Artagnan heetten Aramis, Cathos en Porthos?
3. Shakespeare is de auteur van « De Koopman van Florence. »
4. De oryx is een soort van antiloop.
5. Anton van Duinkerken schreef « De Witte ».

— Ik heb alles juist, nietwaar oompje?
Ik streelde Bobke over het blonde hoofd en zei met een geruststellend lachje:
— Alles, alles is haarjuist!

Ben jij dezelfde mening toegedaan?

1° Wat is juist en wat is mis?
2° Kan jij de fouten verbeteren?

VOOR BOB BINN!

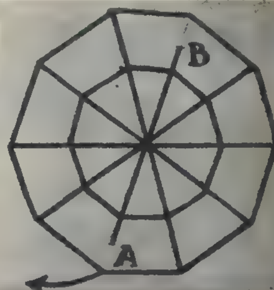

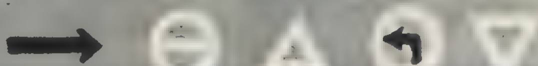
Tekst : A. DUCHATEAU. — Tekeningen : E. AIDANS.

TOEN Bobke weer naar school was, dacht ik aan de twee pagina's die ik moest vullen en ik heb toen een klein geduldspelletje in elkaar getimmerd.

KAN jij op de tekening het aantal wegen aanduiden die ik zou kunnen gebruiken om me van punt A naar punt B te begeven ? Maar pas op, ik mag niet op mijn stappen terugkeren, d.w.z. dat ik over ieder stuk van de weg slechts één keer mag gaan.

D

E

Je houdt van de cowboys. Zowel van die uit de film als van die uit de tekenverhalen. Nu zou ik graag weten of je een goed geheugen hebt en of je iets afweet over de karakteristieke uitdrukkingen gebruikt in de Far West.

— Hoe heet de herberg waar de cowboys een glaasje komen drinken ?

— Ken je de naam van de plaats waar zij hun paarden stallen ?

— Hoe heten de Indiaanse vrouwen ?

— De naam van de Indiaanse tent ?

— In die bewogen tijd waren er niet genoeg sheriffs om de orde te handhaven. Zij stuurden dan een huurling naar de stad. Hoe heet men die voorlopige hulpsheriffs ?

— Ken je de naam van een van de beste cineasten van Westernfilms ? Zijn naam is dezelfde als die van een automerk.

— Hoe heet men een vogelvrijverklaarde, of iemand die buiten de wet werd gesteld ?

F

A. HAVANA
B. TOKIO
C. ST MORITZ
D. EDINBURGH
E. MADRID

IK ben klaar met mijn twee pagina's en ik ben er erg tevreden over. Ik hoop maar dat de chef mijn mening deelt ! Jullie mening is mij natuurlijk méér waard !

OPLOSSINGEN

A. 1. Fernandel; 2. Sacha Distel; 3. Ray « Sugar » Robinson.

B. Een jager en zijn hond die net de hoek van de straat omdraaien. Men ziet niets anders dan de loop van het geweer en de staart van de hond.

C. 1. Mis : Lodewijk XI sloot kardinaal La Balue op. 2. Mis : zijn naam was Athos en niet Cathos. 3. Mis : de juiste titel is « De Koopman van Venetië » 4. Juist. 5. Mis : « De Witte » werd geschreven door Ernest Claes.

D. Ik ken 141 verschillende wegen gebruiken.

E. Saloon - corral - squaw - wigwam - Marshalls - John Ford - outlaw.

F. 1 = E; 2 = B; 3 = A; 4 = D; 5 = C.

Water en Vuur

DE buitenboordmotor zoemt en huilt. Een lange slanke kano glijdt in het rustige water van het meer. Aan het stuur zien wij een grote gespierde man zitten, die slechts gekleed is met een zwembroekje. Op het hoofd heeft hij de zware helm van een motorracer gezet.

Neen maar, is die man gek ?... Hij stuurt zijn boot recht op een soort van dijk af, die brandt en waaruit dikke, donkere rookwollen opstijgen. Hij zal er tegen te pletter varen... Hij zal verkoold worden... Dat wordt een vreselijke ramp !...

DRAAI OM

wanneer hij eindelijk uit de rook en het vuurgordijn te voorschijn komt, slaken de toeschouwers een zucht van verlichting.

WATER en VUUR

Vervolg van blz. 25.

Neen, helemaal niet ! Hij stuurt zijn boot handig naar een kleine springplank toe waarvan het bovenste stuk op het niveau van de dijk ligt. Met grote snelheid vliegt de kano de plank op, zoeft door de lucht als een pijl, scheert dwars door de vlammen en verdwijnt gedurende een fractie van een seconde in de zware, zwarte rookwolken. Dan landt hij... met een glimlach om de lippen en te midden van het hoog opspattend water.

Dat was het spectaculair nummer dat Jim Rusing regelmatig in het alomgekend Miami, badstad van Florida in de Verenigde Staten, uitvoert. Hij verdient er zijn dagelijks brood mee en doet de toeschouwers lekker griezelen. Wat Jim Rusing doet is echter niet zonder gevaar. Moest zijn boot kantelen te midden van het vuur, dan was het met de arme Jim gedaan. Het zou inderdaad zeer moeilijk zijn hem uit die vuurpoel te halen voor het te laat zou zijn !

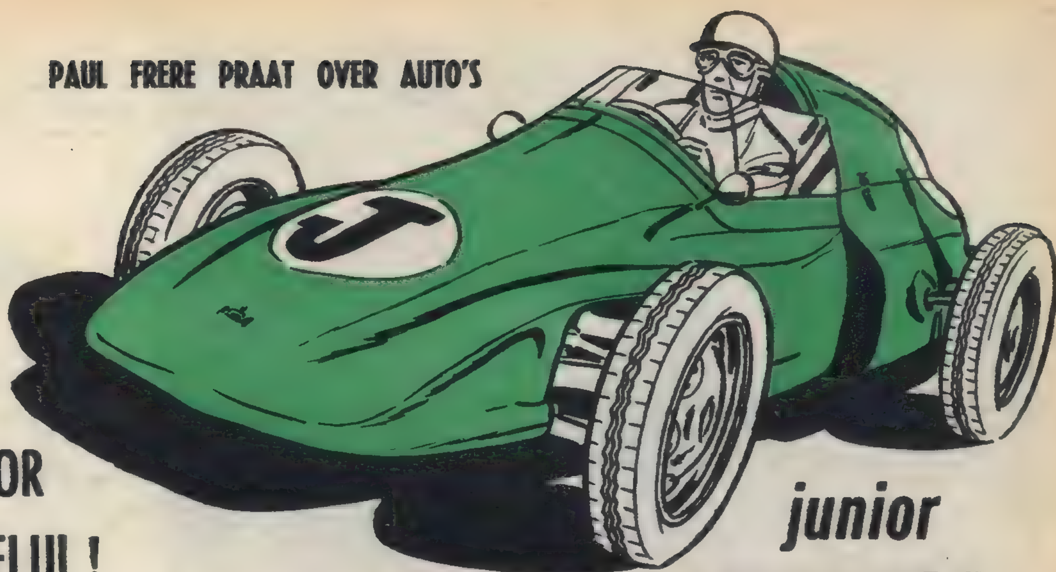
Jim Rusing gaat dwars door de vlammen en de rook heen als een pijl uit een boog !

Deze springplank moet het de boot mogelijk maken over de brandende dijk heen te komen.

PAUL FRERE PRAAT OVER AUTO'S

DE FORMULE JUNIOR VOOR ALLE JONGELUI !

junior

FERRY

NA een eerder bescheiden begin, gaat de Formule Junior dit jaar een fantastisch succes tegemoet. Naast de Stanguellini, Taraschi, Moretti, Giaur, Ferry en andere, die meestal afgeleid werden van de serie-modellen Fiat en Renault, zullen andere wagens « Formule Junior » op de markt komen. Sommige modellen werden bestudeerd door constructeurs wier naam in de autowereld een goede klank heeft, zoals Cooper, Lotus, Lola of Elva. Anderen werden gebouwd door jonge constructeurs die een plaatsje willen veroveren aan het firmament van de automobielsport. En, zo zijn er tientallen in Italië, in Duitsland, in Frankrijk en vooral in Engeland.

Het was graaf Giovanni Lurani die op het idee kwam de Formule Junior te creëren. Hij is een oud-racer en groot animator van de automobielsport in Italië. Zijn doel was de echte autosport (ik zeg échte want de Go-Kart bv. zijn niets anders dan gemotoriseerde zeepkisten) binnen het bereik te brengen van jonge racers die, wanneer de tijd gekomen is, de huidige kampioenen zullen aflossen. Om dit doel te bereiken, moesten er wagens gebouwd worden met al de kenmerken van de echte racewagen, een wagen met voldoende snelheid om de handigheid van de racer te testen. Men mocht de jonge racer echter niet voor een onmogelijke taak stellen. Bovendien moest de prijs redelijk zijn en moest men er voor zorgen, dat de reparatiekosten niet te hoog zouden kunnen oplopen. Al deze voorwaarden heeft men kunnen verenigen in de Formule Junior. Ziehier dan enkele punten van het reglement :

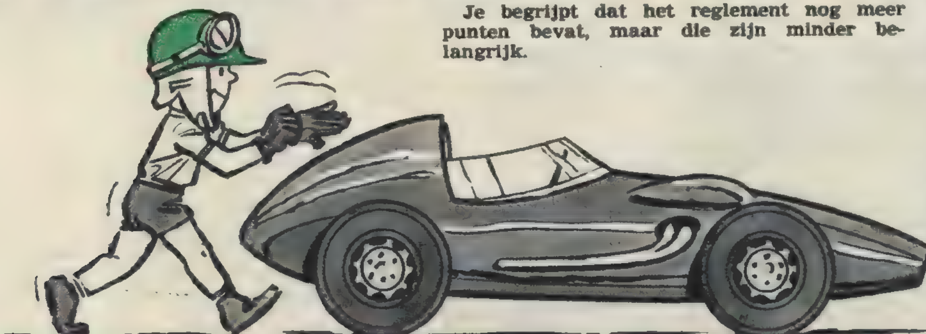
1) De motor moet afgeleid zijn van een seriemodel zonder bovenliggende nokkenas.

2) De cylinderinhoud is beperkt tot 1100 cc, wat practisch de kracht, die uit dergelijke motoren kan gehaald worden, beperkt tot ongeveer 80 PK. Om te verhinderen dat er te dure legeringen zouden gebruikt worden en de constructies te broos zouden wezen, heeft men bepaald dat het gewicht van de wagen (leeg) niet beneden de 400 kg mag liggen.

3) De versnellingsbak moet die zijn van een wagen in reeks gebouwd. Het is echter toegelaten de inwendige organen er van te veranderen.

4) De racers moeten de zuivere superbrandstof gebruiken, zoals men ze in de handel vindt.

Je begrijpt dat het reglement nog meer punten bevat, maar die zijn minder belangrijk.

Vorig jaar was de Stanguellini de beste wagen van de Formule Junior. In deze wagen werd de motor, de versnellingsbak, de achterbrug en het voorstel, en de gewijzigde organen van de Fiat 1100 gebruikt. Tussen de racers waren er twee die werkelijk zeer knap waren : een jonge Zwitserse ingenieur Michael May en een jonge Argentijn die door Fangio zelf in de autowereld werd binnen geleid : Juan-Manuel Bordeu.

Dit jaar zal de strijd hardnekkiger zijn. Puike Britse racers die reeds hun kunnen hebben getoond in wedrennen voor kleine sportwagens, zullen deelnemen aan de talrijke racen die worden ingericht voor de Formule Junior en dit over heel het Europese vasteland en in Engeland. Het staat vast dat de wagens die de beroemde namen Cooper, Lotus of Lola dragen de heerschappij van de Stanguellini ernstig zullen bedreigen. De motor van de Fiat 1100 totnogtoe koning van de categorie, zal taaie rivalen krijgen in de speciale versies van de motor van de Morris Minor en van de Austin-Healey Sprite. De nieuwe motor van de Ford Anglia is uitstekend geschikt om zekere wijzigingen te ondergaan met het oog op de wedrennen van de Formule Junior. Verder hebben we dan nog de gewijzigde versies van de tweetakt-motor met drie cylinders van Auto Union 1000. Deze laatste heeft reeds heel wat successen behaald.

Het werd tijd dat er nieuwe wegen geopend werden voor de jongelui, die dol zijn op autosport en die er van dromen eens een knap racer te worden. De Formule Junior is uitstekend en voldoet aan alle eisen. Het komend seizoen belooft dus zeer spannend te worden. Het zal de kampioen van morgen aanwijzen !

GRENADIER VICTORIA LEIDT HET ONDERZOEK...

6

6. - De stad Haserabad, die gelukkig versterkt is, wordt van alle kanten omsingeld door de Mohammedaanse rebellen.

AAN DE GRENZEN VAN INDIE

Vervolg van pagina 21.

veel talrijker zijn. Het is niet zeker dat de stad lang weerstand zal kunnen bieden. Toch moet hij de prins in veiligheid brengen. Het leven van de prins is kostbaar, omdat hij het symbool van de gevestigde orde is en de Engelsen er alle belang bij hebben dat er orde heerst! Maar hoe kan Scott de prins uit de stad loodsen? Te paard vluchten zou een dwaasheid zijn : de rebellen zouden het groepje gauw ingehaald hebben; te meer daar er niet minder dan vijfhonderd kilometer liggen tussen Haserabad en Kalapur, de stad waar de prins veilig zou zijn.

In opdracht van de gouverneur, zet kapitein Scott dan een zeer stoutmoedig plan op poten : vluchten met de « Victoria », een oude lokomotief — de enige die er te Haserabad nog is — die men sedert lange tijd alleen voor oefeningen gebruikt. Haastig brengt men de « Victoria » in orde (haar stoomfluit die vanzelf losgaat zal kapitein Scott nog heel wat zorg geven), men koppelt er een platte wagen aan vast met een voldoende hoeveelheid kolen en een rijtuig waarin, behalve de prins, zijn gouvernante en de kapitein, nog plaats nemen : twee soldaten, de vrouw van de gouverneur, een handelaar in wapens, « die een lange arm heeft », een journalist die chantage op de gouverneur gepleegd heeft om de reis mee te maken, en een secretaris van het paleis, een goedhartig man maar oud en zwak.

's Nachts vertrekt de trein geruisloos (men duwt hem de helling af tot hij een zekere vaart heeft). Men wil de aandacht van de vijand, die de eerste vesting rond de stad veroverd heeft, vooral niet gaande maken...

Helaas, de fluit van de « Victoria » is ontijdig losgeraakt en verscheurt de nachtelijke stilte. Alarm! Gupta, de sympathieke machinist (die van z'n lokomotief houdt als een vader van zijn kind) geeft alle stoom en met een flinke snelheid breekt de « Victoria », die voorzien werd van een stevige houten « ram », de poort van de eerste vestingsmuur open...

Oef! De eerste hindernis is overwonnen! Maar andere moeilijkheden zullen volgen! De « Victoria » heeft op een bepaald ogenblik geen water meer en dat is niet makkelijk te vinden; het spoor wordt plotseling afgesneden, ten gevolge van een sabotage. Juist wanneer onze vrienden er in slagen weer te vertrekken over de rails die nog maar net aan elkaar geschroefd zijn, vallen de rebellen aan. Nieuwe sabotage op een reusachtige brug... Wat een « suspens »! Dit gedeelte van de film bezorgde ons hartkloppingen. Scott loodst iedereen over één rail — met, er onder, een ijle diepte van enkele honderden meters! Vervolgens probeert hij er met de « Victoria » over te komen en slaagt er in, ondanks alle moeilijkheden en gevaren!

En wanneer al de gevaren dan eindelijk achter de rug schijnen, komt het ergste : Van Leyden is ontsnapt! Hoezo? Je moet weten , dat kapitein Scott Van Leyden — waarom die snodaard Van Leyden moet heten weten wij ook niet — er van verdenkt de prins te willen vermoorden. Hij had Van Leyden daarom opgesloten. Deze laatste maakt van de rit door een donkere tunnel

7

7. - Haserabad dreigt in handen van de rebellen te vallen. Slechts één oplossing om de prins te redden : hem uit de stad brengen... De laatste trein is de vorige dag vertrokken... maar een oude lokomotief « Victoria » zal misschien dienst kunnen doen!... Kapitein Scott bestudeert het vraagstuk met Gupta, de machinist.

8

8. - De eerste versterking van de stad is in handen van de rebellen en de grote houten poort werd vanzelfsprekend gesloten!... Wat doet het er toe, de « Victoria » gaat er dwars doorheen!... Zij breekt als een papieren hoepel die een clown al springend doet barsten.

9

9. - Na enkele honderden kilometers is de spoorlijn gesaboteerd. Onze helden moeten de twee verwrongen spoorstaven uitnemen en ze vervangen door twee goede rails die ze los gemaakt hebben... achter hun treintje wel te verstaan!

10. - Het herstellen van de gesaboteerde spoorweg is nauwelijks klaar, of een belangrijke bende rebellen valt het treintje aan. Om zijn vlucht te dekken heeft Gupta een geniaal idee : hij laat aan de kant van de weg stukjes steenkool vallen, die juist uit het vuur komen : het struikgewas vliegt in brand en belet de rebellen vooruit te komen.

10

gebruik om z'n bewaker neer te slaan en zich van het machinegeweer meester te maken, waarmee hij al zijn reisgenoten bedreigt!

We beleven dan angstige ogenblikken! Maar de intelligentie en de moed van kapitein Scott zijn vanzelfsprekend sterker dan het machinegeweer! Van Leyden — die een Muzelmaanse moeder heeft, wat moet verklaren waarom hij de prins van kant wou maken — vlucht over het dak van de wagen. Een verschrikkelijke worstelling tussen Van Leyden en Scott. Deze laatste wordt door de tussenkomst van de gouvernante op het nippertje gered.

★

Wanneer het licht in de zaal weer aangaat voelt men zich een tikje onwennig en men vraagt zich af waar men eigenlijk is.

Aan de avonturen van de « Victoria » en de kleine prins denkt men nog lang met vreugde terug.

WIST JE DAT?...

★ Indië was vroeger een kolonie van Groot Brittannië en verwierf in 1947 zijn onafhankelijkheid. Men spreekt thans staatkundig ook niet meer van Indië, maar wel van de Republiek India.

★ Tot Indië behoorde vroeger ook Pakistan. Thans zijn die twee staten politiek gescheiden van elkaar. Pakistan heeft 75 miljoen inwoners.

★ India telt ongeveer 400 miljoen inwoners. Zo heel nauwkeurig weet men het niet.

★ De bevolking uit Voor-Indië bestaat grotendeels uit Hindoes, maar er wonen vele rassen in dit uitgestrekte land : Indiden, Weddiden, Indo-Melaniden, Ghats, enz.

★ Een man heeft ontzaglijk veel gedaan voor Indië, zijn land ; zijn naam kent iedereen : Mahatma Gandhi.

11. - Laatste aanval op de trein door de Muzelmaanse ruiters : een tunnel redt onze vrienden ! De tunnel is smal, de paarden zouden er tegen het licht in moeten rijden en verblind, struikelen over de dwarsbalken. De ruiters, die zelf niets zouden kunnen zien, zouden te kwetsbaar zijn.

11

EXCLUSIEF VOOR " KUIFJE "...
EEN BELANGRIJK ONDERZOEK

HET PROBLEEM VAN HET VERLATEN EILAND

Een groep journalisten stelde een sensationeel en ingebeeld onderzoek in. Zij trachten nl. uit te vissen wat de beroemdheden uit vroeger dagen op deze vraag zouden geantwoord hebben :

« Wat zou je meenemen om je tijd op aangename wijze door te brengen, moest je verplicht zijn een jaar op een verloren eiland te wonen ? »

Ziehier het resultaat van dit onderzoek.

P.-P. RUBENS

antwoordt :

« Vrienden, ik leef slechts om te tekenen, te kleuren, te schilderen. Dat is heel mijn leven! Ik denk dat ik een van de ALBUMS OM TE KLEUREN zou meenemen, die zo pas van de pers zijn en die ik zou verkrijgen in ruil voor 100 KUIFJE'S PUNTEN. »

MARCO POLO

antwoordt :

« Ik heb duizenden kilometers afgelegd. In mijn carrière van ontdekkingsreiziger is er echter een lacune. Ik heb België nooit gezien! Het is daarom dat ik de ALBUMS VAN DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE zou kiezen, die ik voor mijn vertrek zou illustreren met de prachtige kleurenfoto's, verkregen dank zij 50 KUIFJE'S PUNTEN per reeks. »

CESAR

antwoordt :

« Er bestaat wel geen Latijnse editie van, maar toch zou het me aangenaam wezen de zeer interessante albums AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA (deel 1, 2 en 3) mee te nemen. Inderdaad, met mijn legioenen heb ik door zoveel landen gemarcheerd dat ik nooit de tijd heb gehad ze als « toerist » te bezoeken. Dank zij de KUIFJE'S BON en zijn prachtige kleurenfoto's, ontdek ik waarschijnlijk wonderen waarvan ik niet eens het bestaan heb vermoed. Die vreugde wordt mij geschonken in ruil voor 50 KUIFJE'S PUNTEN per reeks! »

PERICLES

antwoordt :

« Ik zou willen weten wat men over mij vertelt. Het is daarom, dat ik het album DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD (Deel 1) zou meenemen naar het eiland. Het album zou ik illustreren met de prachtige kleurenchromo's die ik krijg met 50 KUIFJE'S PUNTEN (50 punten per reeks van 15 chromo's). En indien ik niet onmiddellijk vertrek, dan zou ik eveneens deel 2 van DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD, die weldra van de pers komt, meenemen. Ik zou de geschiedenis, geschreven op levendige en boeiende wijze, dan rustig kunnen lezen ver van het politieke gedoe van Athene. »

EN ALLE JONGELUI

van 1960 antwoorden :

« Naar het eiland nemen wij de kwaliteitsproducten mee, d.w.z. de producten met een KUIFJE'S BON! Bij onze terugkeer zullen wij de KUIFJE'S BONS, die wij uitgeknipt hebben, ruilen in de KUIFJE'S Winkel, P.-H. Spaaklaan, 1 à 7, Brussel 7, of in een warenhuis A L'INNOVATION. Wij zouden ze ook kunnen sturen naar de KUIFJE'S BON, DIENST T, zelfde adres: P.-H. Spaaklaan, 1 à 7, Brussel 7.

Ziehier de producten waarop een KUIFJE'S BON staat :

VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANTOFFELS ESKIMO - KINDERBOTTINES MARATHON - SKI - FRANCO-SUISSE - PANA - CLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - PAPETERIE-ARTIKELEN - VICTORIA - MATERNE - VULPEN « LE TIGRE » - HORTON PRODUKTEN - JU'CY & WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS - ZWARTE KAT - NOSTA

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

SIDNEY BECHET MEMORIAL

EEN MIJLPAAL IN DE GESCHIEDENIS VAN DE JAZZ

TOEN Sidney 16 was speelde hij reeds klarinet en op 17-jarige leeftijd maakte hij deel uit van de beroemde « Eagle Band of New Orleans ». Op het einde van het jaar 1919 kwam hij voor het eerst naar Europa met de « Southern Syncopated Orchestra ». In 1923 maakte hij zijn eerste opnamen met het orkest « Clarence Williams Blue Five ». Het waren prachtige opnamen en die kan je thans beluisteren op deze plaat. Dank zij een zeer delicate techniek, die volkomen slaagde, werden ze opnieuw opgenomen van de originele « Okeh pressings ». « Okeh » is de naam van een fono-maatschappij waarvan Clarence Williams, puik dirigent en groot pianist, de manager was. Op de eerste zijde van de plaat acht prachtstukken, o.m. Kansas city man blues — Wild cat blues — New Orleans hop scop blues — Old Fashioned love — Cake Walkin' babies home — Texas Moaner blues. In het eerste gedeelte van Texas Moaner blues speelt Bechet klarinet. Een buitenkansje voor de liefhebbers, want Bechet werd immers beroemd met zijn « soprano-sax » ! Dan volgt een prachtige solopartij door niemand minder dan Armstrong en ten slotte horen we opnieuw Bechet, maar dan in een solo voor saxofoon ! Op de keerzijde van de plaat negen stukken waaronder : Everybody loves my baby — Of all the wrongs you've done to me — Papa De-Da-Da (Bechet en Bailey) — Livin'high — Coal cart blues (Bechet en Armstrong).

Hou je van muziek ? Ben je dol op échte jazz ? Heb je nog wat geld in je spaarpotje ? Aarzel niet, schaf je dadelijk « Sidney Bechet Memorial » aan, deze plaat is een blijvend genot.

De FONTANA plaat « Sidney Bechet Memorial » (33 1/3) wordt door alle kenners van de echte jazz beschouwd als een mijlpaal in de geschiedenis van de jazzmuziek. En, dat is ze inderdaad. Ze bevat de beste oude « Negro-Jazz », die ooit werd opgenomen. Is het wel nodig Sidney Bechet nog voor te stellen ? Hij was een van de grootste jazz-pioniers, en zijn dood op 14 mei 1959 (op z'n 62e verjaardag) werd door alle muziekliefhebbers diep betreurd. Je weet misschien dat Sidney Bechet in Frankrijk stierf, waar hij zich na de tweede wereldoorlog had gevestigd. Hij werd geboren te New Orleans, in de stad zelf waar de jazz ontstond.

DEZE RADIO-TELESCOOP VANGT SEINEN OP VAN DE MAAN!...

DE nieuwe radio-telescoop van de Luchtmacht van de Verenigde Staten werd opgericht te Sagamore Hill, nabij Ipswich in Massachusetts. Hij heeft radio-electrische seinen opgevangen uitgezonden te Jodrell Bank, in Groot-Brittannië. en die weerkaatst werden door de maan. De radio-telescoop van Sagamore Hill werd gebouwd, om de studie van de problemen die de intercontinentale ballistische projectielen stellen mogelijk te maken. Hij heeft een hoogte van 25 meter en de antenne gelijkt sterk op een reusachtige radar. Hij weegt 67 ton.

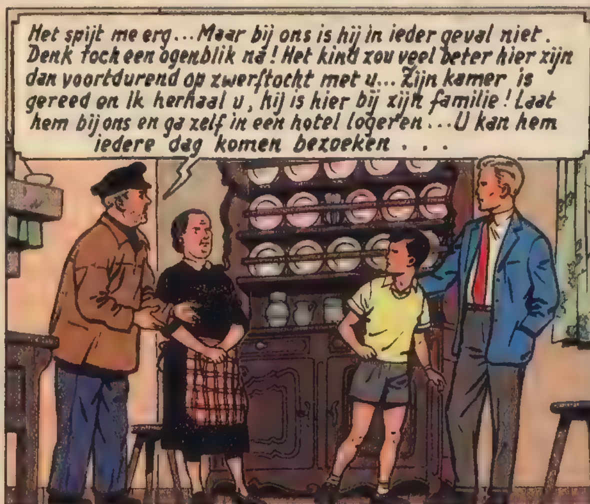
De grootste radio-telescoop ter wereld wordt op dit ogenblik gebouwd in West Virginia. Hij zal hoger zijn dan een wolkenkrabber van 55 verdiepingen en 20.000 ton wegen. Hij zal klaar zijn in 1962.

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Yves Le Guen wenst dat Lefranc naar Parijs terugkeert en Jan bij hen laat...

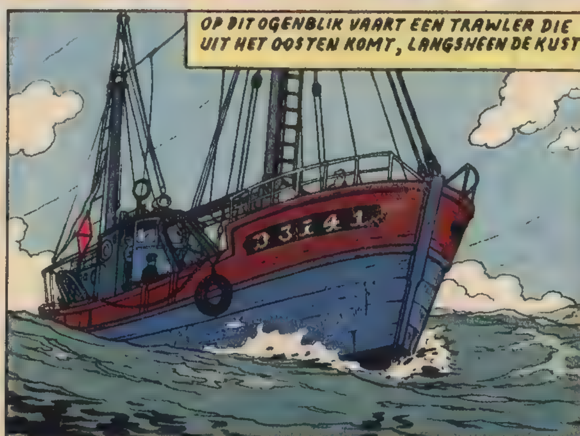

(Wordt voortgezet.)

BEDEVAART OP TWEE WIELEN

MIJN hel op deze aarde ligt ergens in het noorden van Frankrijk en ieder jaar gaan wij op bedevaart naar de hel... Maar de bedevaarders waarover ik het heb, gaan niet te voet: ze rijden op twee wielen! Zij vertrekken uit Parijs en even voor Roubaix komen zij in de hel terecht.

Inderdaad, wie spreekt over de grote klassieke wegrit Parijs-Roubaix, kan niet anders dan spreken over de hel. De rit Parijs-Roubaix heeft een speciaal en sensationeel karakter. Alle grote renners wensen deze wedren te winnen.

★

Ik weet niet meer hoe dikwijls ik deze wedren reeds heb gevolgd. Niet dat dit zoveel belang heeft, vermits ik het niet per fiets doe! Van de Parijs-Roubaix van vorig jaar heb ik een zeer goede indruk bewaard. Net zoals altijd wachtte het peloton op de laatste kilometers om de aanval in te zetten. De grote kampioenen waren nog steeds bij elkaar. Zij hielden elkaar in het oog, zij bespiedden elkaar. Wie zou het eerst een teken van vermoeidheid geven? En wanneer ik daaraan denk, dan zie ik voor mij steeds weer de kleine gestalte van onze betreurde Stan Ockers. Hem kon men het nooit aanzien dat hij moe was! Wanneer hij voelde dat zijn benen niet meer mee wilden, haalde hij werkelijk het onderste uit de kan en begon een deuntje te fluiten. Deze kleine list miste nooit haar doel! De andere renners waren er van overtuigd, dat de kleine Stan nog zeer fit was en het kwam niet bij hen op alléén aan de haal te gaan en hem achter te laten.

Vorig jaar, net vooraleer de hel in te rijden, werd het tempo eensklaps opgevoerd. Ik stelde vast dat de grote kampioenen hun krachten gebundeld hadden. Ik zag o.m. Anquetil, Rivière, Van Looy, Vannitsen, Darrigade en Poblet... Het werd een sensationele strijd. De meeste renners moesten echter opgeven wegens pech: lekke banden, gebroken fietsen, enz... Anderen vielen en daarbij waren o.m. Rik Van Looy en Vannitsen. Ik weet niet of men bij de aankomst het gelaat van de renners heeft gefilmd. Ze zagen er vreselijk uit, zwart van het stof en vreselijk getrokken door de vermoeidheid.

En zondag beginnen we dan weer moedig opnieuw. Geloof me, de renners die heelhuids door de hel komen, verdienen ons hartelijk applaus en onze gelukwensen!

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

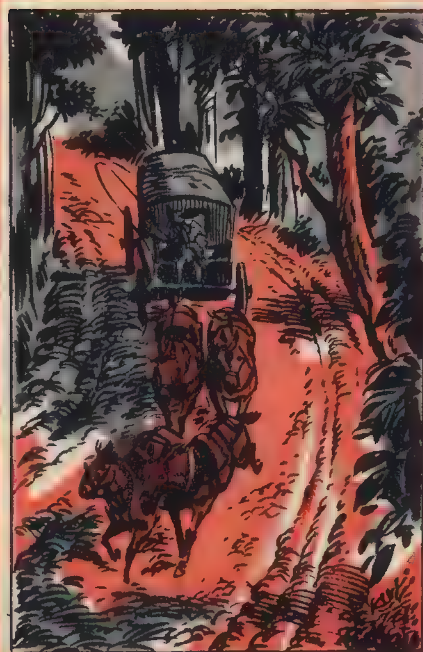
DE WETGEVENDE MACHT

BALZAC schreef : « Een straat van Parijs is een wereld ! » De waarheid is dat « de » Parijse straat een nieuwe wereld maakte nadat ze de oude had afgebroken. Indien de Constituante de grondwet had kunnen voltooien te Versailles, zou alles misschien rustiger verlopen zijn. Maar zij kwam naar Parijs, en te Parijs was er de straat en daarin was het alles behalve rustig ! Het werk vorderde nochtans en na een jaar...

1. — DE FEDERATIES

IN de provincies van het koninkrijk hadden zich politieke groepen gevormd die men « Federaties » noemde. Op 14 juli 1790, verjaardag van de inname van de Bastille, kwamen 14.000 afgevaardigden van al die Federaties naar Parijs. Zij vergaderden op de Champ de Mars. Ze woonden er een plechtige mis bij, zwoeren trouw aan de natie en bevestigden hun wil Fransen te zijn. De vroegere koningen hadden het koninkrijk gemaakt zonder naar iemands mening te vragen...

2. — VARENNES

HET feest van de Federaties was zeer mooi. Een reeks edelen waren reeds naar het buitenland gevlucht, daaronder ook de twee broers van de koning. De markies van Bouillé vormde een leger in Lotharingen. Omstreeks Pasen 1791 wilde Lodewijk XVI de communie ontvangen uit de handen van een priester, die geweigerd had trouw te zweren aan de grondwet. Door dit feit ontstond er enige herrie en de koning besloot te vluchten. In de nacht van 20 op 21 juni ontsnapte hij als knecht verkleed uit de Tuilerieën, samen met zijn vrouw en zijn kinderen. Een grote koets bracht hen tot in het dorp Varennes. Daar at de koninklijke familie in de herberg « Grand Monarque ». De koning werd er herkend.

3. — ARME KONING...

LODEWIJK XVI liet zich terug naar Parijs brengen. Het is wellicht onnodig er aan toe te voegen, dat hij geen hartelijk onthaal kreeg ! Men verzocht hem naar de Salle du Manège te komen en er trouw te zweren aan de Constitutie die voltooid was. Hij deed dit inderdaad op 14 september. Er was gemompel in de zaal, maar verder gebeurde er niets. Veertien dagen later zag het er heel anders uit voor Lodewijk XVI...

4. — EEN NIEUW REGIME

TOT dan toe had de koning alléén de macht in handen. Nu zou Lodewijk XVI, koning van de Fransen, nog slechts de *uitvoerende macht* vertegenwoordigen, d.w.z. dat hij de wet kon doen toepassen. De *wetgevende macht*, het maken en het stemmen van de wet, was in handen van de wetgevende Assemblée, uitsluitend gekozen door mensen die eigendommen bezaten. De Franse revolutie was immers die van de burgerij. De *rechterlijke macht*, dus de macht om recht te spreken, lag in handen van verkozen rechters.

5. — HET NIEUWE FRANKRIJK

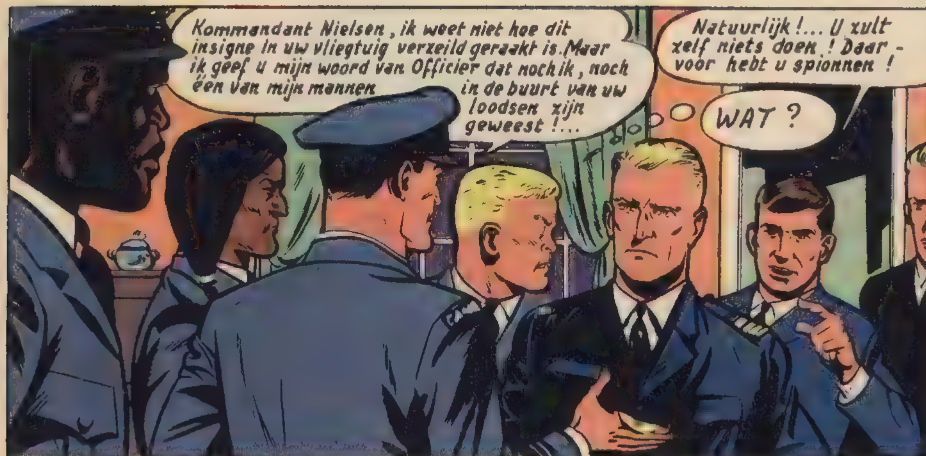
FRANKRIJK werd de Franse natie. Men verdeelde het land in 83 departementen, onderverdeeld in distrikten en in kantons. De oude historische namen van de provincies werden vervangen door geografische termen. Men schafte het woord « belastingen » af en men verving het door « bijdrage ». Wat in de grond van de zaak op hetzelfde neerkwam ! De Corporaties of, zo je wil, de gilden werden afgeschaft, omdat zij, volgens de wet Le Chapelier, slechts de « zogenaamde gemeenschappelijke belangen » van de ambachtslui verdedigden. Dit belette echter niet dat deze Corporaties tóch vergaderden, en dit te Parijs op de place de Grève.

DUEL IN DE W

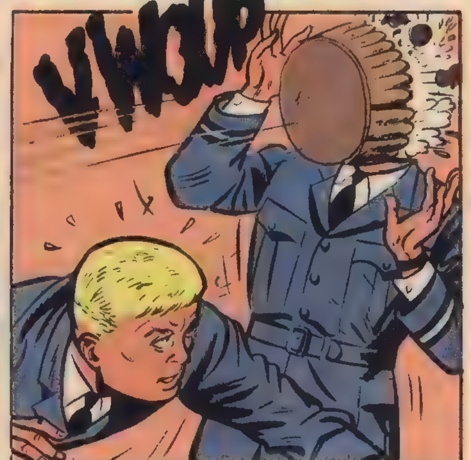
In een Zweeds vliegtuig werd een Canadees insigne ontdekt. Kommand

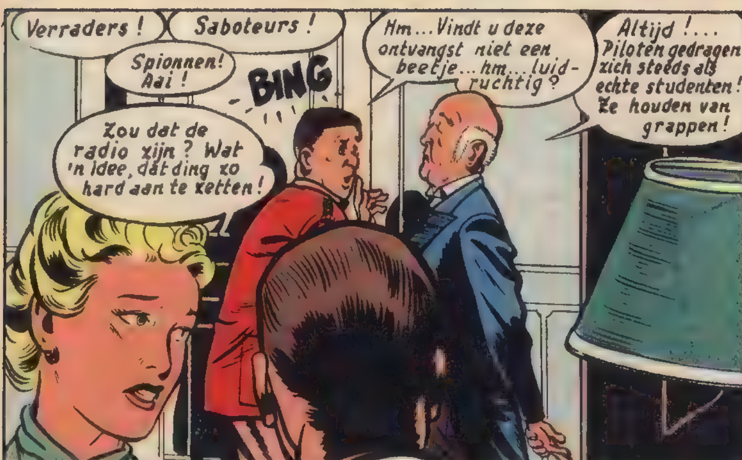

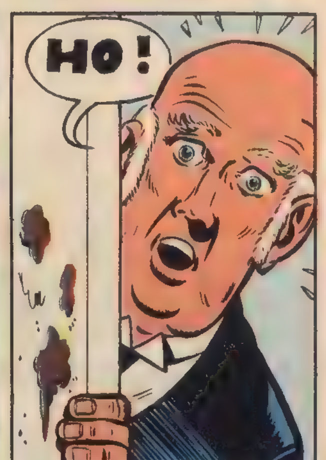

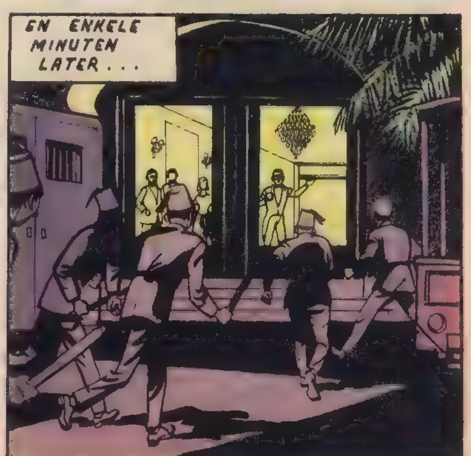

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

door
Albert Weinberg

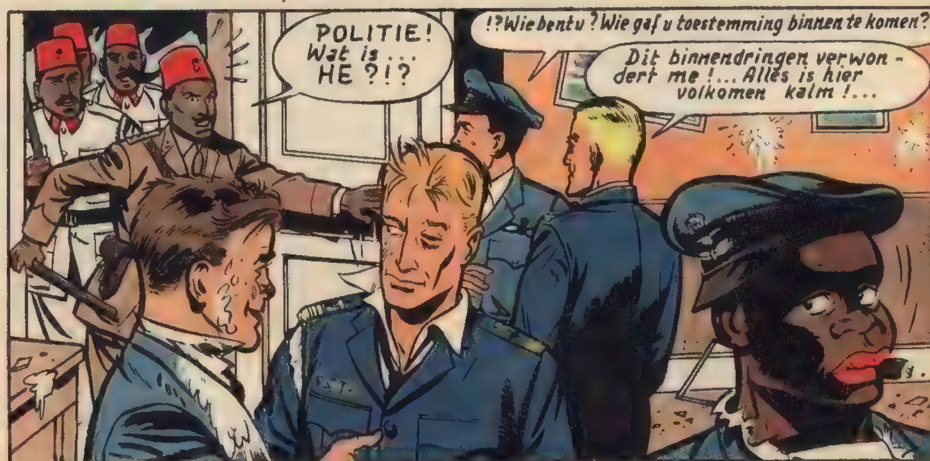

Nielsen vraagt Dan om uitleg, maar onze vriend begrijpt er geen snars van...

ees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)

Afourazim kon een boekje bemachtigen waarin de namen van de leden van een spionagenet uit het Midden Oosten zijn opgeschreven. Hij vluchtte er mee naar Iran en is bereid het af te staan aan Jimmy Stone, agent van de F.B.I. Het rendez-vous had plaats in een villa van Cherimân. Jimmy vond er Afourazim vermoord. Hij begrijpt dat zijn rivalen hem de moord willen in de schoenen schuiven en vlucht naar zijn vriend Lionel Burke, eerste secretaris van de ambassade van de Verenigde Staten...

KOERIER

TWAALFDE HOOFDSTUK

HET ALIBI

JIMMY knikte even en antwoordde op sombere toon :

— In werkelijkheid was het helemaal geen cactus. Het was een muur, een doodgewone muur...

In enkele woorden vertelde hij dan wat er in de villa van Cherimân was gebeurd.

— Ik bevind mij in een hachelijke positie, zo besloot hij zijn uiteenzetting. Het is wellicht overbodig je daar een tekeningetje bij te maken. Ik reken op je hulp om me te redden !

— Indien ik het goed snap dan moet papa Burke je een alibi bezorgen ?...

— Dat is het precies !

— Goed ! Je hebt me van de hele avond niet verlaten. Wij hebben schaak gespeeld en daarbij enkele glazen scotch geledigd.

Burke dacht een ogenblik na, klakte dan met de tong en er verscheen een ironische glimlach om zijn mondhoeken.

— Ik heb nog een beter idee ! zei hij met een knipoogje.

Hij strekte de arm uit naar de telefoon en draaide een nummer.

— Hallo ! zei hij een ogenblik later. Politiekommissariaat ?... Hier de ambassade van de Verenigde Staten. Wees zo vriendelijk me in verbinding te stellen met hoofdinspecteur Mostowfi. Het is zeer dringend...

Jimmy, erg verbaasd, wou aan Burke vragen wat hij in het schild voerde, maar had daartoe de gelegenheid niet.

— Goede avond, mijn waarde. U spreekt met Lionel Burke. Het spijt me werkelijk dat ik u zó laat op de avond kom storen. Luister even waarover het gaat : mijn vriend Bernard Perrinz, die de avond bij mij heeft doorgebracht, stelde op het ogenblik dat hij mijn woning verliet vast, dat zijn wagen gestolen was... Ja, een gehuurde Buick. Een coupé... Hij had hem voor mijn woning geparkeerd omstreeks 20 uur. Dat is tamelijk kras, nietwaar ?... Hoe ?... Ja, Perrinz is nog steeds hier. Hij is er het hart van in... Pardon ?...

Burke nestelde zich wat dieper in zijn zetel om beter te kunnen genieten van de uitleg die zijn korrespondent hem gaf. Af en toe wendde hij het hoofd in de richting van Jimmy en glimlachte fijntjes. Dit belette hem niet de grootste verbazing en verontwaardiging te veinzen.

— Neen maar ! Dat is ongehoord !... Niet mogelijk... Ja, ja... Het gaat hier vanzelfsprekend om een doorgestoken kaart !

Die grapjas van een Burke amuseerde zich uitstekend. Toen hij na een kwartiertje weer inhaakte, was hij uitgelaten als een schooljongen.

— Wel, vroeg Jimmy. Wat betekent die hele komedie eigenlijk ?

— Mijn beste vriend, hoofdinspecteur

Ik bevind me in een hachelijke positie...

Mostowfi begrijpt niet waar de moordenaars het lef vandaan halen een wagen te stelen om vervolgens een moord te gaan plegen !... En die brave man meent het zeer goed ! Hij was zo verontwaardigd dat zijn stem af en toe stokte. Het volstaat dat je naar het centraal commissariaat gaat om je Buick te krijgen. Je hebt thans een alibi zo stevig als gewapend beton...

En de goede Lionel Burke barstte in een schaterlach los. Dan stond hij op om de glazen nog eens te vullen en stak een sigaret op.

— Goed. Maar nu moeten wij ernstig zijn. Jimmy Stone, wat denk je thans te doen ?

Jimmy haalde de schouders op en dan antwoordde hij :

— Ik kan er geen touw meer aan vastknopen. Slechts één man kan het geheim dat over de dood van Afourazim hangt ontsluieren. Die man is Mahmoed Hafiz. Ik wil morgen met hem spreken.

— Gevaarlijk, mijn waarde. Zeer gevaarlijk ! Hedenavond ben je door de mazen van het net geglipt. Je rivalen zullen het je niet vergeven en zeggen « Uitgesteld is niet verloren ! » Je hebt niet met koorknapen te doen ! Ik veronderstel dat je dit reeds gemerkt hebt. De belangrijkheid van hetgeen Mahmoed je zou kunnen vertellen is hen niet ontsnapt, geloof me. Ik durf er voor wedden, dat zij reeds de nodige maatregelen getroffen hebben voor het geval jij het zoudt wagen contact te nemen met de jonge Hafiz !

— Maar wat wil je dat ik doe ? Ik heb geen keuze. Nu zij in het bezit zijn van het groene boekje, geven ze trouwens om mij geen rooie duit meer !

— Wel, daarvan ben ik niet zo zeker, Jimmy Stone. Naar mijn mening loop je een groot gevaar en daarom vraag ik je voorzichtig te zijn. Ik zal je laten bewaken... door enkele van mijn vrienden...

— Welke vrienden ?

— Zeer betrouwbare vrienden !

Burke schudde het hoofd en glimlachte.

— Het is een geheim, voegde hij er met een veelbetekend knipoogje aan toe. Alles wat ik van je verlang is dat je me telefonisch verwittigt twintig minuten of een kwartier vooraleer je naar Hafiz toe gaat. Om de rest bekommer ik me wel !

Jimmy drong nog even aan, maar Burke hield het been stijf. Hij weigerde er ook maar één letter meer over te vertellen.

— Neen ! Neen ! Neen ! Jij zou bekwaam zijn de hulp die ik je aanbied af te wijzen. Maar ja, ik ken je wel ! En thans is het hoogtijd om onder de wol te kruipen ! De emoties van deze avond hebben je beslist gebroken en papa Burke heeft de gewoonte tijdig naar bed te gaan !

IN DE WINKEL VAN HAFIZ

DE blinden van de winkel van Hafiz waren gesloten. Jimmy moest enkele keren bellen alvorens hij het getrippel van een muis in de winkel hoorde. Enkele ogenblikken later werd een kleine zijdeur op een kier geopend en verscheen het bleek, gerimpeld gelaat van de oude Hafiz. Hij bekeek Jimmy zeer ongerust, knipperde met de ogen en zei :

— Wat wenst u ?

Toen hij zag dat zijn bezoeker geen Iranees verstond herhaalde hij zijn vraag in het Engels.

— Ik wou graag spreken met uw zoon Mahmoed, antwoordde Stone. Is dat mogelijk ?

— Wie ben je ?

— Bernard Perrinz.

Bij het horen van die naam was het net of de grijsaard ineen schrompelde. Een angstige blik verscheen in zijn ogen en zijn dunne lippen trilden zenuwachtig.

— Bent u mijnheer Perrinz ?

— Ja, zoals ik de eer heb u te zeggen, zei Jimmy ietwat ongeduldig. Is Mahmoed niet thuis ?

— Neen.

— Ha... En weet u niet waar...

— Ik weet niet waar hij is, mijnheer. Hij verliet het huis gisterochtend zonder me te zeggen waarheen hij ging. Hij heeft een boodschap voor u nagelaten. Kom binnen, ik zal ze u geven.

Hij week een stap achteruit om zijn bezoeker binnen te laten en deed dan de deur op slot. De winkel was in het schemerduister gehuld en een zwakke lichtschijn vulde hem met fantastische schaduwen.

— Hierlangs ! zei de oude man met bevende stem.

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Hij liep naar het einde van de winkel en wierp af en toe een onrustige blik over zijn schouder heen, alsof hij er zich wou van overtuigen dat de Amerikaan hem wel degelijk volgde. De houding van de oude man was, om het zacht uit te drukken, zeer zonderling. Hij scheen geterroriseerd en men had de indruk dat hij met de dood in het hart een taak moest vervullen, waartoe men hem gedwongen had. Ware Jimmy niet zo ongeduldig geweest om kennis te nemen van Mahmoeds boodschap, dan zou hij dit onthaal zeer abnormaal hebben gevonden en hij zou op zijn hoede zijn geweest. Het idee dat hij de uitleg zou krijgen voor de hinderlaag waarin Afourazim gevallen was, wond hem zodanig op dat hij iedere voorzichtigheid over boord wierp.

Toen hij aan de deur van het vertrek achter de winkel kwam, wachtte de oude Hafiz tot zijn bezoeker bij hem stond.

— Ga binnen, mijnheer, zei hij en hij duwde de deur open.

EEN WARM ONTHAAL

Zonder wantrouwen schreed de jongeman over de drempel. Daar wachtten drie onbekenden hem op met de revolver in de vuist. De jongste keerde zich naar Stone. Hij was, naar schatting, niet meer dan 20 jaar oud. Hij was tenger, blond, had een roze huidskleur en een innemende glimlach. Hij had de onheilspellende charme van een gewetenloze avonturier die voor dandy speelde. Zijn gezellen waren heel anders. De eerste was klein, breed geschouderd, had een stierennek, een vierkante kin, kleine varkensogen en een kaalgladde schedel. De andere was kleiner, tengerder. Hij had de platte neus, de safraankleurige tint en de schuinstaande ogen van een Kalmoek. Jimmy wierp een snelle blik achter zich. Hafiz was verdwenen...

— Het doet me genoegen u te zien, mijnheer Perrinz! zei de blonde jongeman terwijl hij even over de loop van zijn automatisch pistool wreef. Wij wisten wel dat u zich uiteindelijk in de muil van de leeuw zoudt werpen!

Zich tot zijn helper wendend, die rechts van hem stond, voegde hij er aan toe:

— Tast hem af, Aridjan! Hij is misschien gewapend...

De man liet het zich geen tweemaal zeggen. Met een brede glimlach naderde hij Jimmy en tastte hem op deskundige wijze af. Met misprijzend gebaar wierp hij de Mauser op tafel, die de Amerikaan in de linkerarmholte had verborgen.

— Wat betekent deze komedie? vroeg Jimmy niet het minst in de war. Wat wenst u?

— Niets waaraan u aanstoot zou kunnen nemen, antwoordde de blonde man met zeemzoete glimlach. Wij wensen slechts een klein onderhoud met u.

— Hier?

— Neen, wij zullen u naar een stil plekje leiden, waar wij ongestoord kunnen praten.

— Waar is Mahmoed Hafiz?

— Ik denk niet dat het nodig is op die vraag te antwoorden, mijnheer Perrinz. Bovendien keert u de rollen om. Wij zullen u ondervragen en niet omgekeerd!

— Wat wilt u van me weten?

— Wij leiden u naar een man toe die het u zal zeggen.

Hij liep naar de deur, deed ze open, keerde zich dan om en gaf zijn gezellen een teken. Deze laatsten namen, zonder een woord te zeggen, Jimmy in hun midden.

— En speel niet voor soldaatje, mijnheer Perrinz! zei de jongeman op dreigende toon. U zou het zich beklagen. Een wagen wacht ons op twee stappen hier vandaan. Het is in uw belang, dat wij u vragen gewillig mee te gaan en ons niet te dwingen geweld te gebruiken.

BESTEMMING ONBEKEND

Tussen Aridjan en de man met de kale schedel, liep Jimmy op de hielen van Boris door de donkere winkel. De blonde man deed een blinde open en wierp een onderzoekende blik op straat. De weg was vrij...

Een zwarte Mercedes 300 stond tien meter verder langs de stoep geparkeerd. Boris deed de achterste deur open en wachtte met de hand op de zak, waarin hij zijn automatisch pistool hield, tot de gevangene en zijn twee gezellen in de wagen hadden plaats genomen.

— Bewaak hem goed want hij is een rare kwast! fluisterde hij.

— Maak je geen zorgen, antwoordde Aridjan grinnikend. Hij zal niet gaan lopen.

Een ogenblik later zette Boris zich achter het stuur van de krachtige wagen en startte snel...

(Wordt voortgezet.)

Drie onbekenden
wachtten hem op,
de revolver in de vuist...

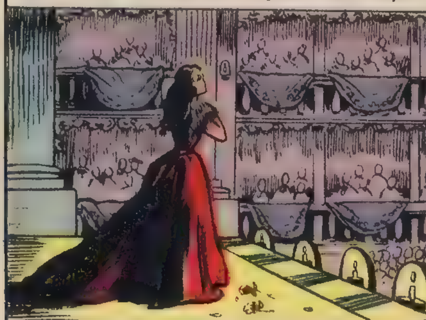
GENERAAL DUMAS

1762-1806

Scenario : DUCHATEAU

Tekeningen : J.-L. FERNAN

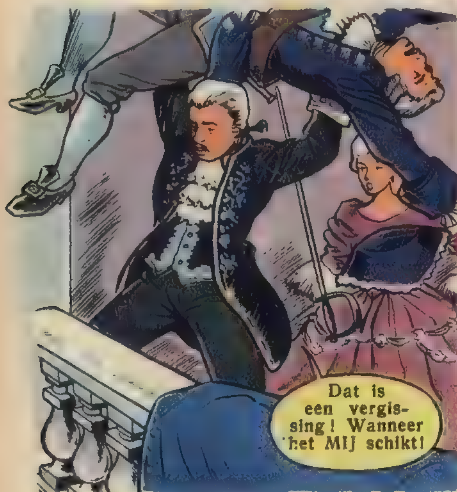

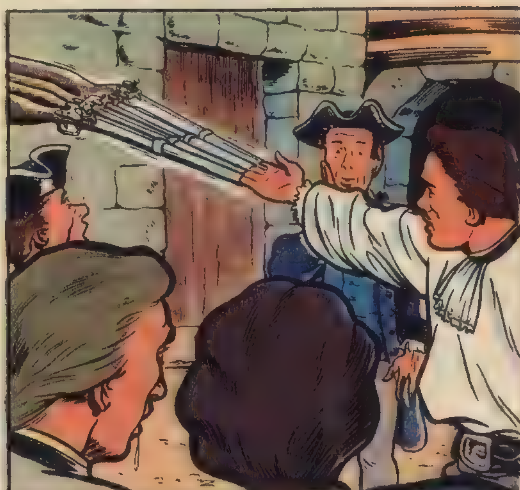

Dumas wordt door al zijn chefs graag gezien omwille van zijn kracht, zijn talent en het dynamisme waarmee hij zijn soldaten kan leiden. Dumas droomt van schitterende heldendaden. De oorlog met Oostenrijk zou hem daartoe een kans geven...

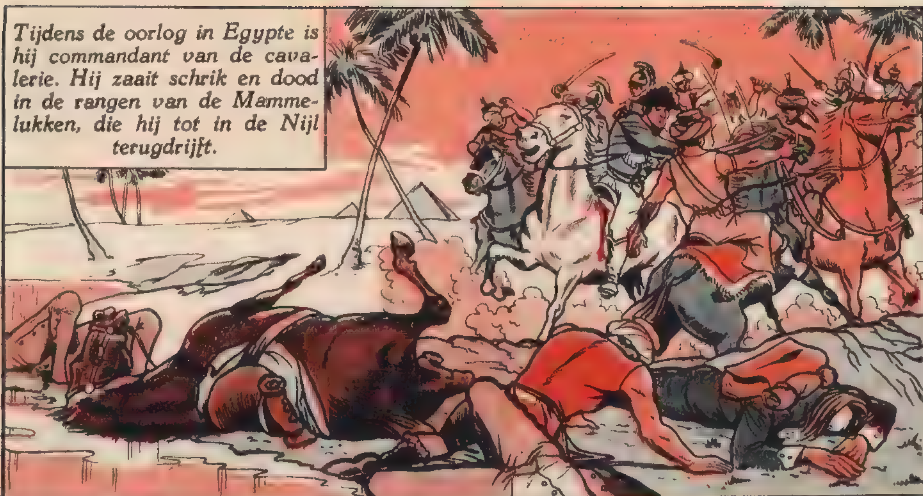
Dumas krijgt de graad van luitenant-kolonel. Hij dient onder Napoleon en schrijft nog een heleboel heldendaden op zijn actief. Hij kan o.m. zes vijandelijke vaandels buit maken, hij weerhoudt het leger van Wurmsen in Mantua en vecht als een leeuw. Twee paarden worden onder hem gedood.
Dumas is waarachtig geboren om te leven en te strijden als een titaan !

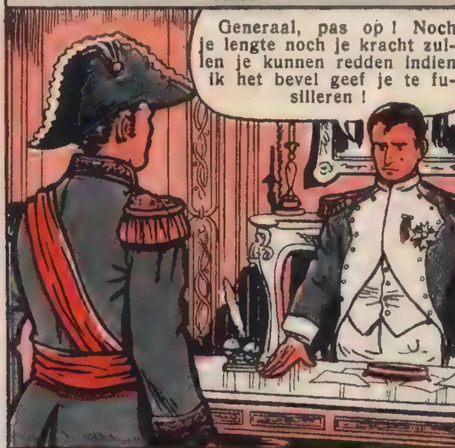

Tijdens de oorlog in Egypte is hij commandant van de cavalerie. Hij zaait schrik en dood in de rangen van de Mammelukken, die hij tot in de Nijl terugdrijft.

Genade, « wrekende engel » !

Maar ondanks zijn overwinningen, is het leger van Napoleon slecht gevoed, slecht gehuisvest, slecht bezoldigd. Soldaten en officieren zijn ontmoedigd. De generaals zijn niet mals voor Napoleon.
Bonaparte denkt slechts aan zijn eigen carrière.
Hij offert het belang van de Natie aan zijn eigen belangen op...

Een spion brengt deze woorden aan Napoleon over.
Generaal, pas op ! Noch je lengte noch je kracht zullen je kunnen redden indien ik het bevel geef je te fusilleren !

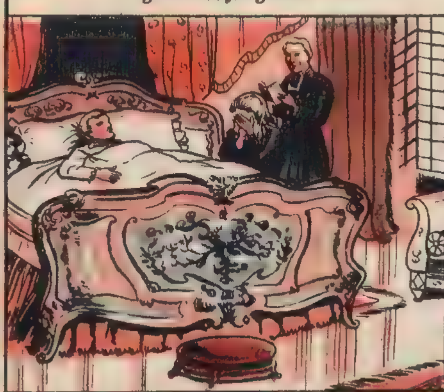

Alleen de glorie en de eer van mijn vaderland zijn belangrijk. Ik zal slechts van u scheiden, indien ik zie dat u zich van Frankrijk scheidt !
Je hebt ongelijk, Dumas !

Het conflict tussen Bonaparte en Dumas wordt weer bijgelegd, maar deze ontmoet het ongeluk op zijn weg. Met de « Belle-Maltaise » verliet hij Egypte.

Een vreselijke storm dwong hen de haven van Napels binnen te lopen. Dumas en zijn gezellen werden gevangen genomen. De generaal werd naar Brindisi gezonden.

Hij is het slachtoffer van een vergiftigingspoging. Dank zij zijn krachtig gestel ontsnapt hij, maar het was op het nippertje !

Na twee jaar wordt hij vrij gelaten. Hij is 35 jaar oud. Hij keert bij zijn familie terug, maar hij is nog slechts de schaduw van wat hij vroeger was.

In 1806 sterft de generaal in zijn bed. Eigenaardig wanneer men bedenkt hoe vaak hij op het slagveld de dood in ogen heeft gezien !

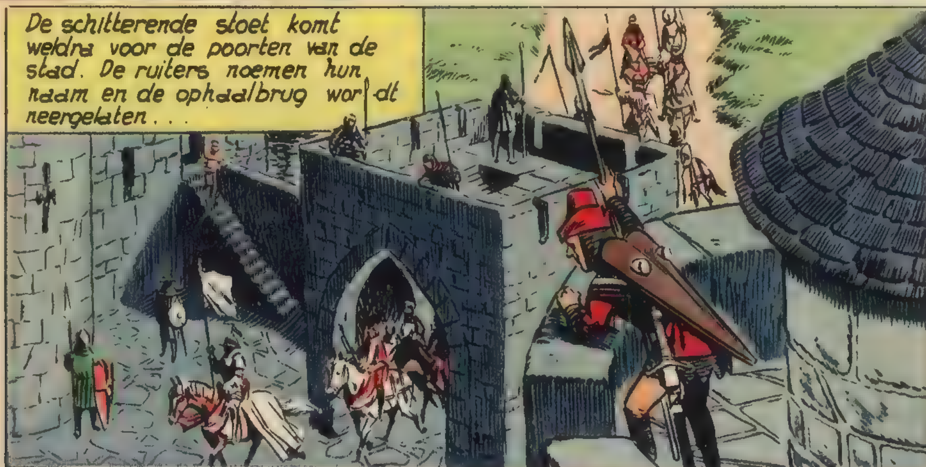

ALS enig fortuin kon hij zijn zoon de naam nalaten die hij zelf had aangenomen: Alexandre Dumas, de naam van de toekomstige auteur van « De Drie Musketiers ». Een naam die over heel de wereld een grote bekendheid zou verwerven.

Einde

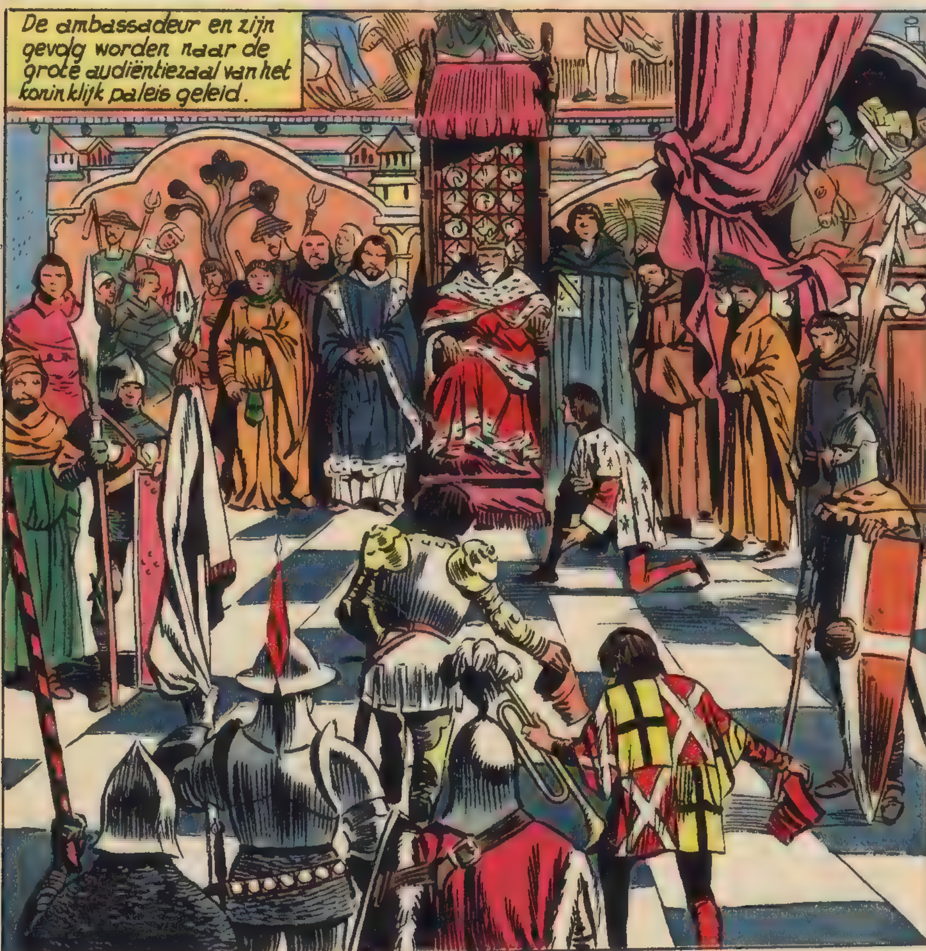

GEEN GENADE

Verborgen in het struikgewas ogen Johan en zijn vrienden

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

door L. en F. FUNCKEN

ep ruiters na. Het wapen van die ruiters is hen niet onbekend...

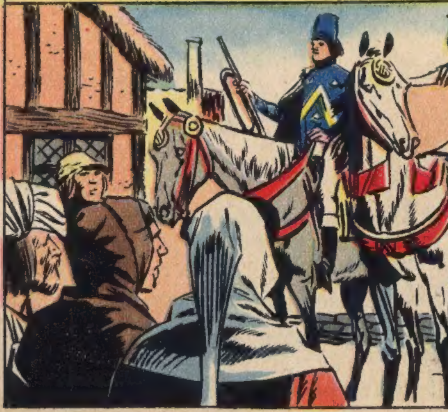

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEUWS...

DE IJS-WEG

DE Russen hebben een weg van 1.000 km aangelegd langsheen de Vitim, een rivier in het noorden van Siberië. De Vitim is bijna altijd bevroren en zeer diep bevroren, vermits het kwik in deze streek soms daalt tot 60 onder nul! Onnodig te zeggen dat het verkeer niet erg druk is op de nieuwe weg.

LEES VOLGENDE WEEK IN «KUIFJE»

- ★ **Een grote reportage over Vlaamse poppen.**
- ★ **Een artikel over het lijden en de verrijzenis van Christus.**
- ★ **Een spel voor Pasen.**
- ★ **Een praatje met Roberto Benzi.**
- ★ **Een interessant stukje over de verkeersregels.**
- ★ **En al je geliefkoosde tekenverhalen!**

STRUISVOGELS HOEDEN DE KUDDE

IN Zuid Afrika zijn er veel struisvogels. Ze worden sedert enkele tijd als kuddehoeders aangewend. Goed gedresseerd zijn zij veel nijdiger dan de beste waakhond en laten geen mens de kudde naderen! Zo ziet onze vriend de hond zich op zijn eigen terrein verslagen. Gelukkig zijn er niet overal struisvogels!

RIK RINGERS

RAADSEL Nr 30

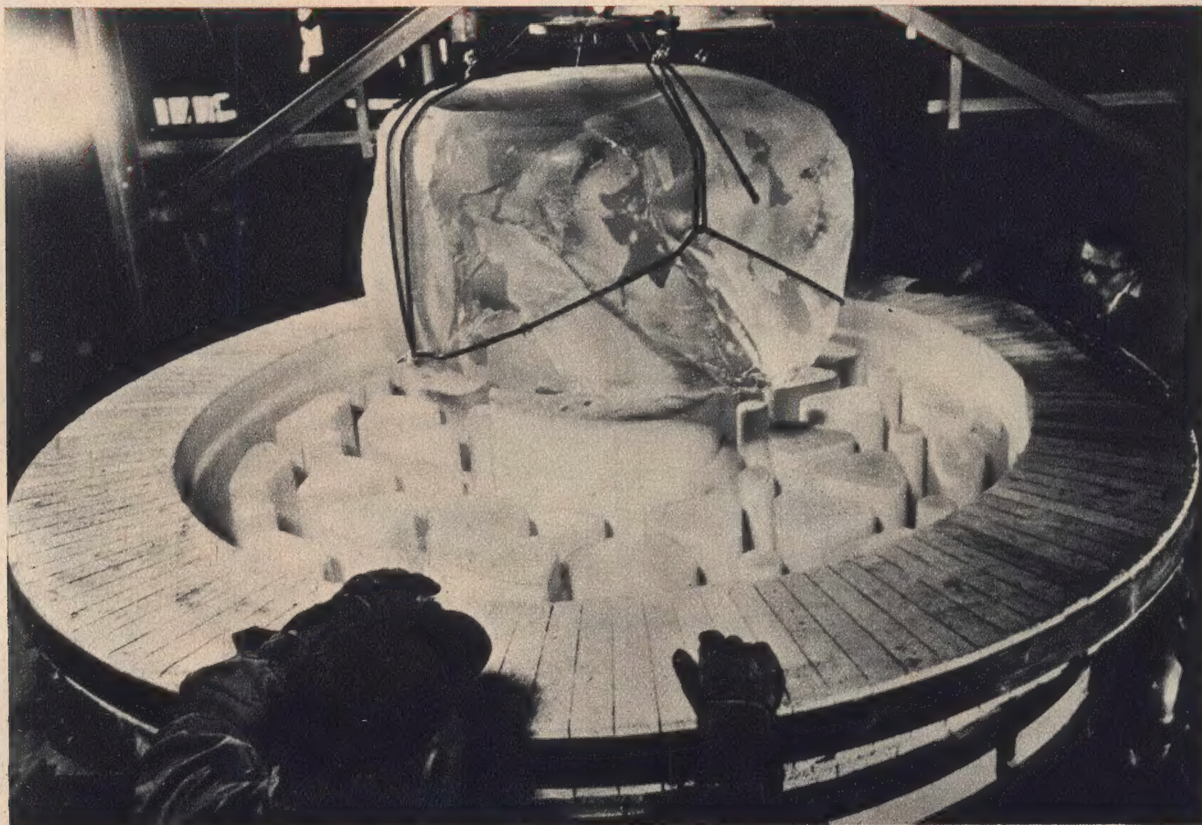
Organisatie H (2e episode)

OPLOSSING

CURT LEON beweerde dat zijn appartement gedurende twee weken leeg was. Dat is een leugen want in dit geval zouden de exotische vogels gestorven zijn bij gebrek aan zorgen en eten. Curt Leon heeft de reis uitgevonden om een alibi te hebben.

NIEUWS... NIEUWS...

SPIEGELTJE... SPIEGELTJE...

SPIEGELTJE, spiegeltje aan de wand... Excuus, het gaat hier niet om een sprookje, maar om een spiegel van 2.133 mm diameter gegoten door de Corning glasfabrieken van New York voor een telescoop van het Nationaal Observatorium van New Kitt Peak, in Californië. Die spiegel werd gesmolten volgens een nieuwe techniek, die men « verzakking » heeft genoemd, en volgens dewelke men boven de vorm zorgvuldig gereinigde glasblokken heeft geplaatst, zoals je ziet op de foto, om ze in een oven te laten smelten en in de vorm te laten vloeien. De oven wordt verhit op een temperatuur van 1.260° C. Vroeger werd het gesmolten glas met kroezen in de vorm gegoten. De auteurs van de nieuwe techniek menen dat de smeltoperatie vlugger geschiedt en dat het eindprodukt beter is, daar de methode toelaat de luchtbellen in de massa zoveel mogelijk uit te schakelen.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	f 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

OOMPJE KOMT...

